

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE**

DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D. L. P. M. 770 - 1987

II Legislatura

Any 1987

Número 6

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada el dia 15 d'octubre del 1987,
a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.—Preguntes:

- 1.—R.G.E. núm. 841/87, presentada pel Diputat Sr. Joan López Casanovas, amb la formulació següent:
«Amb les obres de la carretera Maó-Ciutadella, els Serveis Tècnics de la Conselleria d'Obres Públiques del Govern de les Illes Balears es van proposar la salvació de la caseta de Son Sintes, element arquitectònic integrat al paisatge, situada a uns 4 kms. de Ciutadella, tanmateix, avui ja no hi queden més que els fonaments, com és, doncs, que no s'han acomplit els bons propòsits de salvar l'esmentada construcció singular?»
- 2.—R.G.E. núm. 846/87, presentada pel Diputat Sr. Cèsar Hernández Soto, amb la formulació següent:
«Con qué finalidad han sido instalados por la Conselleria de Obras Públicas, en diversos puntos de las carreteras de la Isla de Ibiza, unos indicadores de gran tamaño con el emblema de la Cruz Roja, el nombre de «Eivissa» y unos números indicadores de distancia de metros?»

- 3.—R.G.E. núm. 847/87, presentada pel Diputat Sr. Antoni Costa Costa, amb la formulació següent:
«Per quins motius no ha firmat la Conselleria de Turisme el conveni anual amb el Foment de Turisme d'Eivissa i Formentera, tal i com es venia fent?»
- 4.—R.G.E. núm. 844/87, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, amb la formulació següent:
«Per quina raó el Govern de la Comunitat Autònoma no té una representació real a la Comissió Provincial d'Assistència Social?»
- 5.—R.G.E. núm. 848/87, presentada pel Diputat Sr. Valenti Valenciano López, amb la formulació següent:
«Què pensa fer la Conselleria d'Agricultura en relació a l'Escola de Capacitació Agrària de Palma, FPI?»

II.—Moció: R.G.E. núm. 872/87 subsegüent a la Interpellació R.G.E. núm. 763/87, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la Política General de Carreteres del Govern.

III.—Interpellacions:

- 1.—R.G.E. núm. 818/87, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a les mesures de protecció del patrimoni monumental, cultural, històric i paisatgístic de les Illes Balears.
- 2.—R.G.E. núm. 821/87, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política de personal de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, bones tardes, Comença el Plenari d'avui.

I.—1)

Passant al punt primer de l'Ordre del Dia, donam la paraula al Sr. Diputat Sr. Joan López Casasnovas, perquè faci la pregunta assenyalada amb el número 841/87.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Amb les obres de la carretera Maó-Ciudadella, els serveis tècnics de la Conselleria d'Obres Públiques del Govern de les Illes Balears, es van proposar, segons consta a la premsa, salvar una caseta que data des d'uns 200 anys i que té un cert interès de tipus arquitectònic, però sobretot, que forma part d'un element singular del paisatge, és a 4 km. de Ciudadella, se la coneix amb el nom de la caseta de Son Sintes. Tanmateix, avui ja no hi queden ni els fonaments, com és, idò, que no s'ha acomplert el bon propòsit que al seu dia va esmentar la Conselleria d'Obres Públiques?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula el Sr. Conseller d'Obres Públiques.

EL SR. SAIZ I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Sr. López, segons la informació que tenc en aquests moments, certament, i jo així ho havia confirmat, havíem decidit intentar de salvar aquesta caseta, i l'única forma de salvar-la era traslladar-la de lloc, en aquell emplaçament feia nosa per a la carretera, i els serveis tècnics de Carreteres varen oferir el seu trasllat, el que passa és que ningú no va aportar els terrenys necessaris perquè es pogués fer el trasllat. Mentre esperàvem disposar d'aquests terrenys, segons sembla hi ha hagut gent que tenia interès en qualche peça d'aquesta caseta i l'ha desmuntada per poder se'n dur aquestes peces. Naturalment, nosaltres no tenim una vigilància permanent i quan ens hem temut ha estat pràcticament desmuntada, com vostè diu.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Dia 26 de maig s'anunciava per la premsa que aquesta caseta anava a ser derribada, dia 27 de maig, els serveis tècnics de la Conselleria anunciaven, efectivament, Sr. Conseller, que hi havia la possibilitat de desmuntar i reconstruir després o bé de modificar el projecte. I dia 28 de juliol, dia 28 de juliol, la caseta de Son Sintes quedava pràcticament enderrocada, però la propietària d'aquesta caseta va fer públic, en premsa, també, que estava disposada a cedir aquesta casa a l'Administració, precisament per tal que pogués ser traslladada dins els mateixos terrenys, propietat d'aquesta senyora, Dolores Zaforteza. Però va decidir intervenir, no va ser qualsevol, sinó que va ser ella mateixa, la que es va endur alguns elements arquitectònics, relleus, balaustrades, etc., atès que la demolició era immediata. La pregunta que ara li formularia de bell nou és si la Conselleria d'Obres Públiques instarà la Conselleria de Cultura a efectes que creï un arxiu de fotografia per tal que puguem, almanco, tenir en imatge tot allò que es destrueix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. SAIZ I GOMILA:

Sí, gràcies, Sr. Conseller. Sr. López, vostè ha dit el que jo no volia dir perquè no tenia una garantia absoluta. Efectivament, les meves notícies eren que havia estat la mateixa propietària la que havia desmuntat la caseta per dur-se'n unes peces que li interessaven. En conseqüència, no ens demani a nosaltres explicacions de per què ha caigut, l'ha desmuntada, segons vostè diu, no ho dic jo, l'ha desmuntada la propietària per dur-se'n unes peces que per a ella tenien un cert valor simbòlic, perquè tenien el nom de la finca o el que fos. Ara bé, si aquesta senyora va fer una oferta via premsa que nosaltres podíem reconstruir-la

a una altra banda, jo no ho sé, a nosaltres, concretament, no ens va arribar aquesta oferta. Si nosaltres haguéssim tengut constància que teníem permís per muntar-la a una altra banda, l'hauríem muntada, que és el que havia promès el nostre servei. Ara bé, a nosaltres no ens va arribar aquesta opció, i la primera notícia que vàrem tenir era que la propietària l'havia desmuntada, en aquest cas, vostè demani a la propietària o demani a la Conselleria que li pareixi oportú l'arxiu que cregui.

I.—2)

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, té la paraula el Diputat Sr. César Hernández i Soto, per formular la pregunta 846/87.

EL SR. HERNANDEZ I SOTO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Recientemente han aparecido en todas las carreteras principales de Ibiza una serie de carteles, a pie de carretera, con el emblema de la Cruz Roja, una distancia que suponemos que es en metros indicando que en Ibiza, imaginamos que la Cruz Roja. ¿Con qué finalidad se han puesto?

EL SR. SAIZ I GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. La finalidad que ha tenido la Conselleria al ponerlo es satisfacer una petición de la Cruz Roja que así nos lo demandó. Me imagino que el objetivo que tenía la Cruz Roja era anunciar a la gente la existencia de un puesto de socorro suyo, pero la verdad es que nosotros las hemos puesto porque nos lo ha pedido la Cruz Roja.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. HERNANDEZ I SOTO:

Gracias, Sr. Presidente. En fin, me imagino que no está usted bien informado en qué consiste la Cruz Roja en Ibiza. No hay absolutamente nada, no hay puesto de socorro ni hay nada. Únicamente se puede salvar el banco de sangre que funciona muy bien, pero que ni siquiera está mencionado en el Plan Director de Sanidad presentado el año pasado, pero, más le voy a decir, Sr. Presidente, los carteles que han puesto de la Cruz Roja, los han situado en unas posiciones que son verdaderamente lamentables, uno de ellos está a la entrada del Hospital Can Misses, a 20 metros de un letrerito pequeño que dice «Hospital», han colocado un tremendo cartel que pone «Cruz Roja» desviando a 1.500 m. del hospital, y otro cartel está en el mismo edificio de la Cruz Roja, otro emblema de la Cruz Roja, con una flecha que dice «a 150 m. Clínica de Nuestra Sra. del Rosario». La verdad es que no entendemos como esto puede ser posible, además coincide, Sr. Conseller, que esta pregunta la había hecho el día 1 de octubre, después, día 8 hubo un tremendo accidente, un autobús de alemanes que se incendió, me imagino que mucha gente tomaría enfermos para llevarlos a un hospital, algunos podían equivocarse y mandarlos a la Cruz Roja, pero es que, además, se solicitaron ambulancias que existen en la Cruz Roja y no pudo asistir ninguna, porque no hay ni siquiera conductores. La verdad, no entendemos estos carteles.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Conseller.

EL SR. SAIZ I GOMILA:

Sr. Hernández, yo, con toda sinceridad, le quiero decir que desconozco cuál es la situación de la Cruz Roja en Ibiza, y si esto no tuviera que interpretarse mal, le diría que en mi condición de Conseller de Obras Públicas no me preocupa lo más mínimo. Creo que la exposición que usted ha hecho, que es muy interesante, sobre la organización de la Cruz Roja, debiera usted hacérsela a los responsables que, a mí me parece, no estoy muy seguro, son competencia del Gobierno Central, de su Gobierno. Pero lo que es evidente, y le repito y le reitero, que nosotros hemos puesto exactamente los carteles que nos ha pedido la Cruz Roja, con el contenido que nos ha pedido la Cruz Roja y en la posición que nos ha pedido la Cruz Roja. Si la Cruz Roja se ha equivocado o no sabe las instalaciones que tiene en Ibiza o cualquier cosa de las que usted ha expuesto, por favor, yo creo que lo mejor, en bien del pueblo de las Islas es que usted lo ponga en conocimiento del Presidente de la Asamblea de la Cruz Roja, pero no me lo pregunte a mí, porque, le repito, la Conselleria se ha limitado a atender la petición que nos ha hecho la Cruz Roja, comprenderá usted que nosotros no hemos ido a comprobar si es verdad que la Cruz Roja tenía ese puesto de socorro o no, para mí y para la Conselleria es una institución que nos merece el suficiente respeto, como para que si nos pide por favor que hagamos esta instalación, nos rasquemos el bolsillo y la hagamos, otra cosa no hemos hecho, se lo aseguro.

I.—3)

EL SR. PRESIDENT:

Té, a continuació, la paraula el Diputat Sr. Antoni Costa i Costa, per formular la pregunta 847/87.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, la finalitat d'aquesta pregunta és saber per què no s'ha firmat el Conveni anual que es venia fent, amb el Foment de Turisme d'Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CLADERA I CLADERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El mes de maig de l'any 87, el Foment de Turisme d'Eivissa va demanar fer una acció concertada amb la Conselleria de Turisme. A causa de la nova postura que s'havia discutida a la Comissió de Turisme, per part de tots els Partits Polítics, la Conselleria va considerar que no era oportú firmar aquest conveni, perquè hi havia unes eleccions pendants, al cap d'un mes, i que era més oportú que ho firmàs el pròxim Govern. Posteriorment, el mes de setembre s'ha tengut una reunió amb el Consell Insular d'Eivissa i amb el Foment de Turisme d'Eivissa, i s'ha decidit que qualsevol petició dels foment, de qualsevol de les Illes, haurà de passar pels Consells Insulars en tant que entenem que si s'aprova la Llei de Consells Insulars serà una pràctica que en el futur haurà de ser normal.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, m'agradaria que em confirmàs que no s'ha firmat cap conveni amb cap Foment de Turisme durant el temps a què ha fet referència. En segon lloc, saber si efectivament aquesta petició de maig del 87, jo tenia constància que era de febrer del 87, amb una sèrie d'actuacions, que, a més, segons les meves notícies vostè està disposat a firmar ara, si té consciència dels perjudicis que causa a una institució, que és l'única que a Eivissa fa promoció d'Eivissa, que no n'hi ha d'altra que en faci en aquests moments, li he de recordar, i que, a més, jo tenc, almanco, si no la seguretat, si el coneixement que el Consell Insular sempre havia estat d'acord que aquells convenis estiguessin fets entre el Foment i la Conselleria. M'agradaria també que em confirmàs si efectivament no hi ha altres motius per firmar-ho, que els que ha dit, en qualsevol cas, unes eleccions crec que no són motiu suficient per paralitzar una sèrie d'actuacions que són d'una tremenda importància, especialment a les illes d'Eivissa i de Mallorca, com és el sector turístic, a una institució que és l'única que fa promoció, com he dit, exclusivament d'Eivissa, i que fa una sèrie d'actuacions a mercats que creim que són prou interessants. Crec que seria suficient per saber si efectivament aquest conveni es firmarà ara i, si no, si es pensa continuar firmant aquests convenis en el futur, però sobretot m'agradaria que confirmàs que no se n'ha firmat cap amb cap Foment.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CLADERA I CLADERA:

Sr. President. Senyor representant del Partit Socialista, estic molt satisfet que en aquesta nova Legislatura hagin vostès canviat de forma de pensar respecte del Foment de Turisme, molt content. El Govern ho pren en consideració i ho tindrà en compte per seguir la política més adequada, amb la finalitat que tots els Partits Polítics estiguin d'acord amb el tractament que hem de donar als Foment de Turisme. Jo crec que si ara actualment hi ha en discussió una Llei de Consells Insulars, és obvi que pareix que el més normal és que es vagi a potenciar els Consells Insulars, si abans, que no hi havia aquesta llei en previsió, ja hi havia idea d'anar a potenciar els Consells Insulars, pareix que ara, hem de seguir d'una forma més decidida aquesta línia. De totes formes, mentre s'implantin les transferències als Consells Insulars, nosaltres continuarem firmant convenis amb els Foment de Turisme, i amb el Foment de Turisme d'Eivissa, també, però, sempre i quan el Consell Insular d'Eivissa hi doni el vist-i-plau, igual que amb el Foment de Menorca, sempre i quan hi doni el vist-i-plau el Consell Insular de Menorca.

I.—4)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, per formular la pregunta núm. 844/87.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Dia 23 de setembre del 87, la Comissió Provincial d'Assistència Social del Ministeri de Justícia va enviar una convocatòria al Govern de la Co-

munitat Autònoma, per assistir a la reunió que hi hauria d'aquesta Comissió Provincial d'Assistència Social, d'acord amb el que preveu el Decret 1415/83, de dia 30 de març del 83. L'Ordre del Dia era elecció del President, funcions i objectius de la Comissió Provincial d'Assistència Social i organització i formació del voluntariat. Cal dir que aquesta Comissió havia estat presidida, l'any anterior a qualque moment pel representant del Consell Insular de Mallorca, antic Diputat d'aquesta Cambra, Sr. Miquel Fiol. El representant que hi va anar de l'Administració Autònoma va afirmar en aquesta reunió que hi anava gairebé per anar-hi, però que no duia una representació real i ni tan sols va poder saber amb precisió si podia ser elegit president ni quina feina podia fer. Tenint en compte la importància d'aquesta Comissió Provincial d'Assistència Social, demanam al Govern per què no té una representació real i eficaç en aquesta Comissió que tracta, entre d'altres temes, problemàtica de gent empresonada i que surt de la presó.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Conseller de Sanitat.

EL SR. OLIVER I CAPÓ:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, vostè em demana per què el Govern no va tenir una representació real, bé, realment hi va anar un representant, que és el Director de Serveis Socials, Sr. Ramis, de la nostra Conselleria, atesa la de convocatòria, i aquesta convocatòria estava programada per dia 5 d'octubre. Aquesta Comissió és, com ha dit, Comissió Provincial d'Assistència Social penitenciari dependent de la Direcció General d'Institucions Penitenciàries. Encara que la Comunitat Autònoma ens ho varen enviar dia 23, sortida de les institucions penitenciàries, i va arribar pocs dies abans de la convocatòria real que era dia 5 d'octubre. Sí, nosaltres hi vàrem enviar aquest representant, era representant de la Conselleria de Sanitat, no va dir que hi anàs gaire be perquè sí, hi va anar perquè és la seva missió, però que la Comunitat Autònoma encara no hagi designat formalment el representant, amb un espai de temps de cinc o sis dies, és evident que no passa res, aquest representant, formalment, es designarà a un proper Consell de Govern i, segurament, com que és una cosa dependent del Ministeri de Justícia, segurament s'assignarà a la Conselleria adjunta a Presidència que ha assumit les competències de l'extingida Conselleria d'Interior.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Bé, Sr. Conseller. Pregaria aquest Diputat i el Grup Parlamentari PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca que quan s'envia un representant del Govern, al marge de formalitats i sobretot essent un responsable polític, com sembla que era el que va anar a aquesta reunió, dugui criteris concrets, perquè vostè mateix ho va dir ahir a la seva compareixença davant la Comissió Parlamentària, que els temes d'empresonats i gent que surt de la presó són prou importants i que exigeixen una actuació decidida. Per altra banda, nosaltres, evidentment, no som l'Executiu, però pensam que té molt a veure una Conselleria d'Assistència Social amb aquest tema, i no només una Conselleria, diguem, derivada de la d'Interior.

EL SR. PRESIDENT:

Si, Sr. Conseller,

EL SR. OLIVER I CAPO:

Bé, això són formes de pensar. Per exemple, al Govern Central a Madrid, aquestes competències no són de la Direcció General d'Acció Social, sinó que són del Ministeri de Justícia. La persona que hi va anar és un funcionari i no és un representant polític, perquè no estava nomenat, encara, com a Director General d'Acció Social.

Gràcies.

I.—5)

EL SR. PRESIDENT:

Havent fet arribar a aquesta Presidència el Diputat Sr. Valentí Valenciano i López la retirada de la pregunta n.º 5, passam al segon punt de l'Ordre del Dia que es refereix a la Moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, subsegüent a la Interpellació n.º 763/87, relativa a la política general de carreteres del Govern.

II.—)

Té la paraula, idò, el Portaveu, en aquest cas, del Grup Socialista, el Sr. Jaume Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El nostre Grup Parlamentari va, fa una setmana, un poc més d'una setmana, al Ple anterior va presentar una Interpellació, respecte, relativa a la política de carreteres del Govern de la Comunitat Autònoma. Fruit d'aquella Interpellació, duim aquí una Moció amb dos punts, que fa referència a aquells aspectes que, en la nostra exposició i en l'exposició dels diferents Grups Polítics, varen ser més controvertits.

Es varen fer paleses en aquesta Cambra, el darrer dia, que existien una sèrie de problemes relacionats amb la política de carreteres que duia a terme el Govern. Jo faré un resum breu d'aquests problemes, perquè em sembla que és necessari tornar-los a repetir per justificar els punts de la nostra Moció.

El primer problema o un dels problemes més greus que es va veure és el cost elevat que es concentrava en dues intervencions molt puntuals. Es varen esmentar com a exemples la carretera Palma-Inca, de Marratxí a Inca i el túnel de Sóller. Amb aquestes dues actuacions es preveu una inversió, només, de 7 milions de pessetes, en detriment, evidentment, d'altres possibles actuacions i sense que existeixi una planificació que permeti saber fins on arribarà aquest detriment i quin cost, d'altres tipus, ja siguin socials, ja siguin econòmics, ens durà.

També es va veure que el traçat de diferents propostes que s'havien fet i està fent la Conselleria d'Obres Públiques són uns traçats conflictius, es va posar com a exemple el traçat de la carretera de Sóller a Deià, i també es va parlar, amb profunditat, del traçat de Marratxí a Inca. Es va dir que era conflictiu i es varen esmentar aquells aspectes, tal volta, més evidents, de les persones que veuran enderrocades les seves cases o desaparegudes o destruïdes les seves parcel·les, etc. i no es va esmentar un altre aspecte, que jo aprofit per esmentar que el tema no només és a les persones individuals, sinó a les persones o a les entitats collectives, com pot ser el mateix Ajuntament d'Inca, que ha vist modificar

el seu planejament via imposició de la Comissió Provincial d'Urbanisme, precisament per adaptar-se a un projecte de carretera que no venia avalat per un planejament de tipus superior. És a dir, que existeixen problemes de conflictivitat, no només amb aquelles persones que són afectades, sinó també amb altres organismes, amb altres entitats.

Hi ha també, i jo crec que ho va reconèixer tothom, fins i tot, el Conseller d'Obres Públiques, problemes d'impactes, impactes territorials, el mateix Conseller va dir que tota carretera suposa un impacte, tota carretera suposa un tall al territori. I és ver que existeixen aquests impactes, el que passa és que a més dels impactes territorials existeixen altres impactes de tipus social, de tipus econòmic que és necessari avaluar i que en aquesta Cambra no es va veure que existís una sèria avaluació d'aquests temes.

I també es va veure que existien problemes amb el transport, amb la idea integrada o integradora d'un transport públic. No existeix un Pla de Transports integrat que permeti prendre decisions respecte de les diferents opcions que es puguin donar a un moment determinat. Jo vaig dir que l'autopista d'Inca entraria en conflicte, entraria en competència amb el tren de Palma a Inca. Jo crec que això és evident, és més, el Pla Director de Transport que es va elaborar per la Conselleria de Transports del Consell General Interinsular ja fa bastants d'anys, xerrava, efectivament, d'aquesta competència i, a més, deia que era una competència que s'havia de resoldre, i s'ha de resoldre des del camp de transports, però és un problema que s'ha de tenir en compte.

Nosaltres no varem negar, i jo vull dir-ho ara ben clarament, no varem negar que existeixen unes necessitats de viari, no ho varem negar. Efectivament existeixen uns problemes de comunicació amb Inca, i aquests problemes no es poden resoldre amb la carretera actual, això és evident. Nosaltres estam d'acord que s'ha de traçar una nova carretera, ara bé, no estam d'acord que aquest traçat de la nova carretera es faci de manera priorística i sense tenir en compte una planificació global i tots els altres aspectes que ja vaig dir i en què no tornaré a insistir.

Hi ha altres problemes a la nostra Comunitat, altres problemes, no només a Inca i a Sóller. Existeix, com ja es va dir, la necessitat de comunicar Inca amb Manacor, hi ha la necessitat de comunicar Sóller, hi ha a Eivissa la necessitat dels accessos Sant Antoni-Santa Eulàlia, arreglar aquests excessos que es troben en una situació totalment deficitària quant a viari. També la ronda d'Eivissa es troba en una situació deficitària i també s'hauria de fer. I també s'hauria de fer i de manera urgent la carretera de Maó a Fornells.

Aquestes necessitats ens duen a una argumentació que va més enllà de la pròpia resolució de les necessitats. I és la necessitat que per poder resoldre aquests problemes, s'arribi a un planejament que sigui el punt de partida d'aquesta solució. I per què nosaltres varem insistir i altres Grups d'aquesta Cambra varen insistir que era necessari un planejament de caràcter global. Per què per a nosaltres és necessari un planejament de caràcter sectorial que englobi totes les carreteres, les carreteres de tota la Comunitat i que permeti prendre decisions de manera valorada? Per què? Nosaltres creim que el focus de la planificació és precisament la presa de decisió sobre diferents alternatives, i això, jo crec que si actuam racionalment, fins i tot ho

duim a la vida domèstica, a la vida quotidiana, de cada dia, quan necessitam resoldre un problema, estudiem les diferents alternatives, i sobre aquestes alternatives, prenim una decisió. Això ha dut al camp de les carreteres i a tants d'altres camps que també a aquesta Cambra s'han discutit, com poden ser els ports esportius o diferents obres i infraestructures, ens du al fet que la racionalització del sistema necessita, de manera prioritària, que es planifiqui i que no es prenguin decisions si no és avaluant i valorant les diferents alternatives que duen a aquesta solució. I aquesta és l'única garantia que existeix que la solució que es prengui no serà una solució, sinó que serà la solució més òptima, serà la solució millor per resoldre aquests problema, tenint en compte, a més, els altres problemes que existeixen en aquesta Comunitat i que no poden quedar obviats, no poden quedar hipotecats per aquesta decisió. A més, nosaltres creim que planificar té un aspecte més ampli, que és l'estrictament tècnic, de racionalitzar el procés, té un aspecte democràtic de participació, és imprescindible que la presa de decisions, no només quan ja s'han preses, i no només en aquests períodes d'informació pública que s'obren a través del Butlletí Oficial i als quals concorren quasi normalment només els afectats. És necessari obrir molt més el camp de la participació, que les decisions importants, importantíssimes, jo diria, del nou viari de les noves carreteres de les nostres illes hi puguin participar els ciutadans dient quina o quines de les alternatives que es presenten són les que els pareixen més adients per les causes que sigui.

I això que dic no és una utopia o una aberració, encara que ho pogués semblar, després de sentir qualcú, el que nosaltres demanam amb la planificació és una situació absolutament possible, el mateix Conseller l'altre dia, el darrer dia que ens vàrem reunir xerrava que està avançat el Pla de Carreteres, està començat el Pla de Carreteres, està començat, com a mínim, el Pla Sectorial de Carreteres, jo deia que la majoria de Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol tenen un Pla de Carreteres Sectorial aprovat, i que aquesta es trobava a la cua en aquests aspectes. La mateixa Llei de Carreteres remet a planificacions la possibilitat de construir nous vials, ja siguin planificacions de tipus estatal o de tipus provincial.

Per consegüent, si és possible, si està reconegut que és possible i a més es fa, és absolutament necessari que s'urgeixi la seva culminació, perquè les decisions que es puguin prendre estiguin d'acord amb aquesta planificació.

I què esperam nosaltres d'aquesta planificació? Nosaltres esperam diferents coses, però fonamentalment tres: en primer lloc, disposar de les dades fidels que siguin les pertinents quant a la informació del problema, dels diferents problemes i que, a més, puguin ser relacionades entre si. En segon lloc, que es fixin els objectius, amb l'anàlisi prèvia d'aquests i conformement als valors que s'hagin indicat, ja els hem indicat abans, però fonamentalment serien valors territorials i valors econòmics. I, en tercer lloc, elegir d'una manera racional una de les alternatives que es puguin presentar, una línia d'acció que sigui satisfactòria, que sigui òptima, que sigui la millor, la que més convengui als interessos col·lectius de la nostra Comunitat. En definitiva, un Pla que estableixi alternatives, que estableixi programes, que estableixi costos a fi i efectes de poder relacionar aquests tres paràmetres i

poder decidir, com he dit abans, amb coneixement de causa, amb racionalitat, la solució més òptima.

I això és, en principi, el contingut, el resum del contingut del primer punt de la nostra Moció: «El Govern de la Comunitat Autònoma elaborarà, d'acord amb la Disposició Transitòria Única de la Llei d'Ordenació Territorial de les Illes Balears, i amb caràcter d'urgència, un Pla Director Sectorial de Carreteres de les Illes Balears». Nosaltres creim que, a més, en aquest aspecte, hi haurà un consens ampli en aquesta Sala, perquè ja hi va haver un consens ampli a les intervencions que es varen produir en el darrer Plenari.

Hi ha un segon punt a la nostra Moció, al qual em referiré de manera immediata, després de llegir-lo: «Mentre el Pla Director Sectorial de Carreteres de les Illes Balears no sigui aprovat, el Govern no aprovarà cap projecte de traçat de nova carretera».

Voldria dir, d'entrada, perquè ja sé que això es retreurrà, que això no significa cap tipus de paralització i que no existeix cap ànim de paralització, a pesar de les expressions del Sr. Saiz, no existeix cap ànim de paralització, existeix un ànim d'ajornament de la solució d'aquests problemes que ja hem dit que existeixen i que s'han de solucionar. Nosaltres, el que volem és que es planifiqui i que, d'acord amb aquesta planificació, es resolgui. Per consegüent, creim que és just i coherent amb aquesta posició que existeixi un període de reflexió, un període cautelar, un període de prudència que ens permeti que en un futur no massa llunyà, com s'ha promès aquí, i jo esper que es compleixi, pugui venir aquí, a aquesta Cambra, les directrius o els criteris del Pla Sectorial de Carreteres, i a partir d'aquí puguem tenir un acord molt més ampli.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

S'han presentat esmenes a aquesta Moció pels Grups Parlamentaris d'Unió Mallorquina i CDS, no obstant això, el Portaveu del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina ha fet arribar a aquesta Presidència la seva decisió de retirar l'esmena presentada. Per tant, queda només viva l'esmena presentada pel Grup Parlamentari CDS.

Per defensar l'esmena, té la paraula el Diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari del CDS ha presentat una esmena a la Moció que acaba de llegir-nos el Diputat Sr. Carbonero, en relació amb el punt 2, que, segons l'esmena que nosaltres plantejam, quedaria redactat com segueix: «2.—Mentre el Pla Director Sectorial de Carreteres no sigui vigent, prèviament a l'aprovació de qualsevol projecte de construcció d'obres de carreteres de primer establiment, llevat dels que desenvolupin un pla viari de xarxa arterial aprovat, el Govern sotmetrà al Parlament, a l'empara del que preveu l'article 172 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, l'estudi de planejament, estudi previ, estudi informatiu, avantprojecte i estudi d'impacte ambiental corresponents, en els termes i amb els continguts establerts per la legislació i reglamentació aplicable».

No és gaire difícil defensar el sentit i l'equilibri de l'esmena que el CDS proposa a la Moció Socialista, perquè ens trobam a una situació d'excepcionalitat acumulada, d'excepcionalitat sobre excepcionalitat, i m'ex-

plie immediatament. L'article 14.e) de la Llei d'Ordenació del Territori, consagra la parlamentarització de l'aprovació dels criteris, de les Directrius, perdó, d'Ordenació Territorial, Directrius d'Ordenació Territorial que dins un esquema piramidal de desenvolupament lògic, són prèvies i il·lustren el que seran els Plans Directors Sectorials que les desenvolupen i que no requereixen l'aprovació parlamentària més que en un cas excepcional que exposa, que justifica l'única Disposició Transitòria d'aquesta Llei d'Ordenació del Territori, que diu que, per raons d'urgències, si hi ha d'haver un Pla Sectorial aprovat prèviament a l'aprovació de les Directrius de l'Ordenació del Territori, el Parlament, amb l'aprovació prèvia del Parlament de les Illes Balears dels criteris generals als quals el dit Pla s'hagi d'acomodar, podrà autoritzar al Govern la redacció d'un Pla Sectorial per raons d'urgència.

És evident que la Moció, tal com queda redactada per la proposta Socialista, sense entrà a discutir si la paralització és o no profunda, és o no llarga, però sí que convida a una alternativa que a nosaltres no ens satisfà, l'alternativa és, o bé que el Govern, dut per la premura d'aprovar els projectes que tenguí pendents, redacti un Pla de Carreteres ràpid, imperiós i no massa ben estudiat, per tal de tenir l'oportunitat de redactar i aprovar els projectes corresponents, o bé ens du, «sensu contrari», a l'altra alternativa, que tampoc no ens satisfà plenament, que es produeixi, si el Pla de Carreteres es desenvolupa amb els estudis i amb la profunditat que un Pla d'aquesta envergadura requereix, que s'eternitzi i es torni indesitjablement llarg l'aprovació de qualsevol nou projecte sense atendre degudament a una urgència que, entenem, en determinats supòsits pot existir. En conseqüència, nosaltres el que feim és introduir una nova excepció dins les excepcions, però dins l'esperit de no paralyzar i dins l'esperit, simultàniament, que aquest Parlament no perdi el control sobre les accions de Govern que la pròpia Llei d'Ordenació del Territori li atorga. Dins d'aquest esperit, nosaltres demanam que per la mateixa via que s'han d'aprovar per aquest Parlament els plans i programes del Govern, per la mateixa via de l'article 172 del Reglament, qualsevol pla, les línies generals que il·lustren el pla, no volem entrar en els detalls del projecte, com és lògic, sigui aprovat, prèviament, per aquest Parlament.

Imagin que se'ns dirà, ràpidament, que això és exagerat, que el Parlament no és per a això i que, sense dubte, duim a un nivell d'excessiu detall, a un nivell excessivament baix de discussió les tasques parlamentàries, i puc acceptar i accepto, com a esmenant, que això és així, però l'únic que puc dir és que aquesta situació d'excepcionalitat ens ha dut a una situació de la qual crec que aquest Parlament no n'és en absolut responsable, sinó que la responsabilitat recau, més bé, en una situació en la qual, jo, aquest Diputat, no veu, dins el Govern, una voluntat de donar ràpida sortida al que aquest Parlament li reclama amb caràcter de consell general, que és l'elaboració de les Directrius d'Ordenació del Territori o, en el seu defecte, del Pla de Carreteres, en concret, a l'empara al que es disposa la Disposició Transitòria Única. Aquest reclamar pel Parlament la sobrevisió dels plans, dels projectes concrets que el Govern, per raó d'urgència, entenguí que han de ser aprovats, nosaltres no volem tancar la porta a aquesta possibilitat, però no renunciem al control parlamentari de l'acció de Govern perquè sinó el que estariem

fent seria facilitar al Govern una manera que la planificació obligada que deriva de la Llei d'Ordenació del Territori sigui paper banyat i, al final, a les Directrius d'Ordenació del Territori i als Plans Sectorials que se'n deriven, siguin un simple reflex dels fets que, per via de fets consumats, que el Govern hagi d'anar fent parcialment i, al final, que l'acció que la Llei reserva al Parlament d'aprovació de les Directrius d'Ordenació Territorial seria paper banyat. Això és el que nosaltres, de cap manera, no volem, i com una solució eclèptica i pragmàtica de salvaguardar el control parlamentari i, al mateix temps, no produir una indesitjablement llarga paralització o facilitar un Pla General de Carreteres que no sigui plenament satisfactori perquè sigui fet amb excessives raons d'urgència, presentam aquesta esmena i demanam al Grup proponent, amb els termes establerts al Reglament, que l'accepti, la incorpori i, d'aquesta manera, nosaltres sumarem el nostre vot a la Moció.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Procedeix donar la paraula als Grups Parlamentaris que vulguin intervenir.

Sí, per part del Grup PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca, té la paraula el Diputat Sr. Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Crec que avui horabaixa, amb aquesta Moció presentada pel Partit Socialista, ens hem de felicitar perquè la presentació d'un Pla, de qualsevol Pla, és a dir, d'un document que fixi previsions, objectius, prioritats amb una determinada acció política, és una qüestió de sentit comú que no pot reportar més que beneficis. També la idea que no es faci res de nou fins que aquest Pla sigui aprovat, consideram que és de sentit comú. Les obres noves que sabem, que són a la ment de tots, autopista, túnel de Sóller, alguna carretera de muntanya, serien improcedents sense una planificació global. Per al manteniment de reformes puntuals, millores vàries, hi ha, entenem, una suficient activitat com perquè no hipotequem un pla viari amb obres d'aquesta transcendència.

Per altra banda, hem de dir que, com ja s'ha destacat abans, la redacció d'aquest Pla no suposa més que un compliment de la Llei, per un costat el compliment de la Llei d'Ordenació del Territori d'aquesta Cambra, però també, a la fi, de la Llei de Carreteres del 1974, que descarta, clarament, la construcció de noves carreteres sense un pla inicial. D'això ja ha plogut, fa molts anys, el Pla no existeix i es parla aquí d'unes obres, d'unes carreteres que realment tenen una importància que tots coneixem.

Tots, crec que tots els Grups d'aquesta Cambra estan d'acord que el Pla és positiu, suposa distribuir territorialment i insularment uns recursos limitats, suposa crear o definir, d'una manera clara, un model territorial que el viari estructura i modela, també, d'una manera definitiva, aquest model mereix ser conegut, suposa establir d'una manera clara, també, les prioritats en què s'ha de desenvolupar un Pla, això, indubtablement, també, és positiu, i esperem, el Pla pot contenir previsions ambientals que cada vegada són més importants.

Obviament, el Pla és urgent, es projecten, insistesc, obres que tenen unes característiques úniques a la nostra illa, amb una incidència enorme tant a nivell viari

com ambiental. La Disposició, que ja s'ha invocat aquí, de raons d'urgència que aconsellen la redacció d'un Pla Director Sectorial ens pareix plenament aplicable. La Disposició Transitòria diu clarament que aquest Pla s'ha de fer amb l'aprovació prèvia pel Parlament de les Illes Balears dels criteris generals en què s'ha d'acomodar. Fins avui s'han parlat d'alguns criteris, entre els que vull destacar els d'Unió Mallorquina: bones comunicacions, els nuclis tradicionals, el criteri de comoditat, d'aprofitar la xarxa existent i de desconcentrar trànsit. Nosaltres adelantam, d'acord amb aquest criteri, i no tendriem res a dir que formassin part del criteri que el Parlament hauria de fixar, concretament, per aquest Pla de Carreteres. Però entenem que aquests criteris no han de tenir un grau d'excepcionalitat excessivament flexible i, sobretot, que s'haurien d'aplicar tots quatre i no preveure que dos d'ells, en concret aprofitar la xarxa existent i desconcentrar trànsit, estiguin en contradicció amb les obres previstes.

Des de la consciència plena que el viari defineix l'ordenació territorial i condiciona el fluxe econòmic que hi pugui haver dins les Illes, nosaltres voldríem aportar, també, algunes idees prèvies per fixar els criteris de la Cambra. En primer lloc, que el viari ha d'estar, com és evident, al servei dels ciutadans de totes les Illes, però també que s'han d'evitar sobredimensionaments del viari, en aquests moments, si les estadístiques que manejo no són incorrectes, es parla d'una xifra pròxima a un automòbil per cada 2 habitants en aquesta Comunitat, és bo de veure que això suposa un parc automobilístic saturat i és difícil pensar que el mòdul de creixement que hem conegut fins ara continuï al mateix ritme. Indubtablement un altre dels criteris que volem exposar és que s'ha d'evitar de totes totes que pugui tenir conseqüències especulatives. S'ha de donar, entenem, una prioritat als transports públics i s'ha de procurar, d'una manera molt clara, que el viari reequilibri territorialment les Illes, en el cas concret de Mallorca, entenem que Ciutat té un pes enorme, però, encara que naturalment aquest pes s'ha de respectar i tenir present a l'hora de traçar un viari, no podem aspirar que s'ajudi a aquest pes excessiu de la capital.

Parlam, avui, de mils de milions, molts de mil de milions, i no són els recursos d'una illa sola, sinó de totes les Illes. Els Consells Insulars tenen la seva pròpia xarxa viària, però l'autopista, el túnel de Sóller, etc., absorvirien uns recursos que no només són recursos de Mallorca, i, per tant, té molt de sentit que sigui aquí, en aquesta Cambra, on puguem sentir les opinions dels companys d'Eivissa, de Formentera o de Menorca, que opinen sobre que tots els recursos o gran part dels recursos s'utilitzin en obres a Mallorca. És interessant conèixer l'opinió que pugui tenir Eivissa, Formentera o Menorca sobre que quasi tot el Fons de Compensació Interterritorial sigui absorbit per una obra de Ciutat, com la via de cintura.

Sres. i Srs. Diputats, com s'ha dit moltes vegades, en altres temes, podem fer una paràfrasi de la famosa frase de que la guerra és massa important per deixar-la en mans dels militars, les carreteres són massa importants per deixar-les, exclusivament, en mans dels enginyers.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina, té la paraula el seu Portaveu, Sr. Miquel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo voldria començar la meua intervenció fent referència al que són competències del Parlament, competències del Govern i competències dels Consells Insulars, perquè aquí, a aquesta Moció que avui es tracta, hi ha una espècie de barreja, de mescla d'aquestes competències que ens pot dur a conseqüències imprevisibles.

En primer lloc, hem de recordar l'article 19 de l'Estatut d'Autonomia, que diu que aquest Parlament té la potestat legislativa, que controla l'acció de Govern i que aprova els Pressuposts, etc., a més d'altres competències que li donin les lleis per aquest Parlament aprovades. Una de les quals és el Reglament d'aquest mateix Parlament, i jo ja vull entrar a l'article 172 que invoca el representant del CDS quan diu que han de venir aquí qualsevol projecte de construcció, qualsevol projecte de construcció d'obres de carreteres de primer establiment. L'article 172, concretament, a què invoca, diu, si el Govern remetés un programa o un pla, tot requerint el pronunciament del Parlament, la Mesa n'ordenarà la remissió a la Comissió competent. Vull recalcar dues coses, primer, si el Govern remetés, bé, pot ser a requeriment del mateix Parlament, ho trobam bé, el que passa és que parla de programes o de plans, no parla de cap projecte concret de construcció. Si nosaltres anam a la Disposició Transitòria de la Llei d'Ordenació Territorial, que és la que diu que es podran fer plans directors, farà plans directors sectorials, com és el de carreteres, faltant les Directrius d'Ordenació Territorial, s'ha de dir que aquesta Disposició Transitòria diu el següent: «Si raons d'urgència aconsellaven la redacció d'un Pla Territorial Parcial, el Pla Director Sectorial o un Pla d'Ordenació del Medi Natural, amb anterioritat a l'aprovació de les Directrius, el Consell de Govern podrà autoritzar l'elaboració, amb l'aprovació prèvia pel Parlament de les Illes Balears, dels criteris generals», dels criteris generals, i no de qüestions concretes.

Per una altra banda, si nosaltres entrem al que és el Govern, que evidentment té, segons l'article 33, funcions executives i administratives, és clar que qualsevol projecte ha de ser aprovat pel Govern i no ha de venir a aquest Parlament. Però hi ha més, hem d'entrar als Consells Insulars, què són els Consells Insulars? Els Consells Insulars són l'òrgan de govern, d'administració i representació de cadascuna de les Illes, segons l'article 37 de l'Estatut, i el mateix article diu que tendran autonomia en la gestió dels seus interessos. Els Consells Insulars són els que han de dir sobre el traçat de les carreteres, altra cosa és la construcció, com s'ha dit aquí, iestic ben d'acord amb el representant del PSM, quan diu que una construcció afecta un pressupost que s'ha de repartir amb totes les Illes, totalment d'acord, però no en el traçat. I nosaltres parlam d'una esmena de traçats i no estam parlant d'esmenes de pressuposts, i la primera contradicció, per part de la Moció, és que parlam de traçats. Per part de l'esmena parla de projectes de construcció, coses que hem de canviar, una de dues, o parlam de traçats allà o parlam de projectes de construcció aquí.

I jo vull dir, i a posta he retirat les dues esmenes que havíem presentat, perquè nosaltres, que som grans potenciadors dels Consells Insulars i que ho serem durant els quatre anys de la Legislatura, pensam que si un Consell Insular no vol un traçat, el Govern no el farà, per consegüent, és innecessària l'esmena.

perquè el Consell Insular té una autoritat política més que suficient per dir com vol les seves carreteres.

I, per altra banda, ja entrant en aspectes concrets, hem de dir, primer, que la Moció del Partit Socialista Obrer Espanyol, trobam que és paralitzant i trobam que és paralitzant no perquè no tinguim raó quan diuen que s'ha de fer un Pla de Carreteres, és clar que tenen raó que s'ha de fer el Pla de Carreteres, però és paralitzant perquè fer un Pla de Carreteres són dos anys, i això vol dir que els senyors de Santa Maria, de Consell i de Binissalem hauran de menjar cotxes i més cotxes durant dos anys, perquè si s'aprova això, nosaltres estarem dos anys a resoldre el problema. No vol dir això resoldre l'autopista, senzillament, vol dir donar una solució transitòria, fora de Santa Maria, fora de Consell i fora de Binissalem, i ja discutirem l'autopista en el Pla de Carreteres. Això, per tant, és per a nosaltres, totalment inacceptable, igualment que és totalment inacceptable, perquè no només són aquests pobles, sinó també els que vénen darrere, com són Inca, Campanet, Búger, Sa Pobla, etc., etc., Alcúdia, Pollença.

Respecte del que proposa el CDS, jo voldria començar dient que el Consell Insular de Mallorca ha aprovat, ha aprovat el traçat del túnel de Sóller, se'ns dirà, se'ns dirà que això afecta, pot afectar l'economia, nosaltres deim, efectivament, i en sentit positiu, que ho farà, i s'han de prendre mesures correctores a la vall de Sóller, però també sabem que el Pla General de Sóller, a part que és un dels bons que hi ha dins Mallorca, es pot corregir, sabem que aquest Parlament pot instar el Govern, i el Govern el Consell Insular, però hem de prendre mesures per tal que no hi hagi desgavells urbanístics, podran prendre mesures perquè no hi hagi desgavells urbanístics però no s'ha de dir que no al túnel de Sóller, si a Sóller volen el túnel, i el Consell Insular ha dit que sí, perquè si els Diputats, perquè el Consell Insular de Mallorca és format per 33 Diputats, 33 senyors que han estat elegits per sufragi universal, directe i secret, i representen l'illa de Mallorca, i com es menja això, que el túnel de Sóller, aprovat pel Consell Insular, hagi de venir aquí, quan és una cosa que només afecta només Sóller i l'illa de Mallorca, como es menja això, senyors del CDS?

Segona cosa, ja sé que se'm dirà l'exemple de Macarella, que aquí es va dir que no a una proposició d'un Consell Insular, i jo dic que nosaltres vàrem votar que no, Unió Mallorquina va votar que no, per què?, perquè aquí es demanava un procediment d'una llei que és del Parlament, i per protegir Macarella hi havia altres sistemes, com per exemple eren la revisió del Pla de Ciutadella. Però bé, en aquest cas hi ha una diferència molt important, en aquest cas s'havia d'aprovar una llei, en el cas del traçat del túnel de Sóller és una competència que surt d'aquest Parlament, que és del Govern o del Consell Insular, perquè és una competència de caràcter executiu.

Jo no vull pensar que els representants del CDS, que els autors de l'esmena, tenen una visió centralista i centralitzadora de l'acció política, nosaltres hem de degradar el que són el Consells Insulars, jo no ho vull pensar això, jo crec que realment és que no ho han pensat bé, i, a posta els deman que reflexionin, si no reflexionen i s'aprova d'aquesta manera, jo crec que podríem proposar una reforma del Reglament de Planejament i dir que només es puguin dur dues carreteres per període de sessions, ara la de Sencelles, pas-

satdemà la de Paguera, d'aquí dos mesos més durem la d'Inca, i després, d'aquí dotze mesos més durem la de la ronda d'Eivissa, perquè si duim totes les carreteres no tindrem temps, en aquest Plenari, per debatre altres coses.

O sigui, que nosaltres votarem que no a la Moció i també votarem que no a l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup AP-PL, té la paraula el Portaveu, Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZALEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Bueno, la semana pasada estábamos aquí para tratar sobre una Interpelación que presentó el Grupo Socialista, que, aparentemente, se refería a la política general de carreteras del Gobierno. Esto, por lo menos, sobre el papel, sobre el Orden del Día era así, no fue así cuando el representante del Grupo Socialista, el Portavoz, en esa ocasión y en la de hoy, subió a esta tribuna y se puso a explicarnos el tema, ya que se centró en dos obras concretas: la autovía de Inca y el túnel de Sóller, y con posterioridad, de alguna manera, todos nos referimos a esas obras. Todos, quizás, menos uno, el Conseller interpelado, que yo creo que hizo una descripción de lo que él entendía por la política general de carreteras de la Conselleria, en definitiva, del Gobierno, y que era lo que realmente se le preguntaba. Hizo aquí una exposición general de criterios.

Cuando a mí me tocó fijar la posición de nuestro grupo, yo dije que bien, que puesto que parecía que no se quería entrar en esta materia, y parece que el tema candente eran dos obras concretas, la autovía de Inca y el túnel de Sóller, que por qué no entrábamos en materia, que por qué no dejábamos de dar vueltas a las cosas y entrábamos en esa materia concreta, en estas dos obras y nos centrábamos en eso. Resulta que no tuve, desde luego, ningún éxito, porque hoy se presenta una Moción que vuelve a tener un carácter de generalidad aparente, siempre aparente, un carácter de generalidad en el sentido de que no se hagan nuevas obras de trazado hasta tanto no se presente un Plan de Carreteras y se insta al Gobierno para que haga ese Plan. Sin embargo, la que late y lo que subyace en el fondo, y así se ha ventilado aquí hasta ahora, sigue siendo el túnel de Sóller y la autovía de Inca, y yo sigo preguntándome, por qué seguimos todos perdiendo tanto tiempo con el túnel de Sóller y la autovía de Inca, por qué no entramos a debatir los criterios que informan un anteproyecto de túnel de Sóller que está ahí, al alcence de todos los Grupos Parlamentarios y de la opinión pública, y por qué no entramos a debatir un proyecto de trazado de la autovía de Inca que también está aquí y que alguno de los Grupos de esta Cámara, entre ellos el Grupo Socialista ha pedido y tiene a su disposición, para consultar, debatir e informar, en su caso. Sin embargo, como digo, eso no ha sido así, no se ha tratado, no se ha entrado en el fondo de la cuestión, yo creo que perdimos una gran oportunidad y la seguimos perdiendo, vamos a seguir por el mismo camino, vamos a estar debatiendo siempre algo que se refiere a la política general y que no es así, que se refiere realmente a dos carreteras.

El túnel de Sóller, en realidad el túnel de Sóller es una obra que viene impuesta por la geografía, no

hay alternativas al túnel de Sóller, y aquí no se han dado, porque no las hay, porque no hay ninguna otra alternativa, hay un problema de comunicación con Sóller, las condiciones geográficas hacen que sea imposible solucionar ese problema en condiciones de modernidad adecuadas, en condiciones viales adecuadas, si no es por medio de un túnel, que hay cosas que discutir, claro, quiere Sóller un túnel, quizás esta es la primera pregunta, una que de alguna manera está en el aire. Bueno, parece que Sóller se ha pronunciado suficientemente sobre el tema, por medio de su Ayuntamiento que es quien representa legítimamente la opinión popular, y ya se ha pronunciado, y con claridad, ¿debe ser el túnel de peaje? Entremos en la discusión de si debe ser o no, dejémonos aquí de hablar de cifras de 7.000 millones, de inversiones que pueden perjudicar a otras islas, etc., etc., aquí hay una inversión concreta y específica para una obra concreta. ¿Qué se piensa de eso? ¿Por qué no debe ser de peaje, como propone el Gobierno? Bueno, hay razones que aquí dio el Gobierno para justificar ese peaje, es una inversión cuya rentabilidad y cuya urgencia no justifican que esa inversión se haga directamente, esa inversión se puede hacer, e interesa, al pueblo de Sóller le interesa, mediante ese peaje. ¿Por qué no se ha discutido eso? El resto de las correcciones técnicas sí que son cosa de ingenieros, lo otro es cosa de ingenieros, pero las condiciones, si debe ser de peaje, si Sóller quiere el túnel, si ese túnel es efectivamente importante para Sóller y para Mallorca, eso es lo que realmente no es de ingenieros, es de Diputados, y debíamos estar debatiéndolo en lugar de dar vueltas sobre el tema.

La autovía de Inca, el otro gran punto. ¿Cabe alguna duda sobre la necesidad de ampliar la oferta viaria a Inca? ¿Le cabe sinceramente, a algún Diputado de esta Cámara, alguna duda sobre la necesidad de ampliar la oferta viaria? Yo me imagino que prácticamente todos los Diputados de esta Cámara, los de las tres, los de las cuatro islas, conocen la carretera y han pasado por ella, yo creo que huelga cualquier otro comentario. Criterios de rentabilidad, aquí he oído que una de las cuestiones es el gran coste de la autovía, bueno, y cuál es el coste de satisfacer una demanda viaria importantísima, porque este coste es muy alto, ¿qué otros costes hay? ¿Dónde se dan términos de comparación? ¿Cuáles son las alternativas económicas y mucho más baratas para nuestra Comunidad que la de hacer una autovía? De eso tampoco se ha hablado. Trazados conflictivos, bueno lo del trazado conflictivo es algo verdaderamente gracioso, yo no conozco ningún trazado de carretera, absolutamente ninguno, y permítanme que aquí haga una digresión profesional, en este caso sí, una digresión profesional, Sr. Carbonero, yo llevé muchos años trabajando en Carreteras, sinceramente, jamás he visto ningún trazado de carretera que no sea conflictivo, lo son todos, y es bastante lógico, porque afecta a la propiedad privada, afecta al interés privado en función de un beneficio de interés público, y eso siempre es conflictivo, siempre, y siempre lo será, lo tracemos por el norte, por el sur, por el este o por el oeste. Lo de los impactos, el hecho que esos trazados puedan producir impactos que también se tengan que traducir en discusiones aquí, bien, yo, lo de la discusión aquí, quizás cabe, lo que no acabo de entender es cómo un Plan Sectorial de Carreteras, va a disminuir los impactos de

una determinada carretera, con unas determinadas características geométricas y viarias en general.

En el tema de la competencia del tren, también quería pararme aquí un momento, porque esto sí que, he pillado algunas de las cosas que creo que son aprovechables en la discusión, porque se centran realmente en la materia. Yo no estoy de acuerdo en el tema de la competencia entre el tren y la carretera, el tren y la carretera presentan ofertas absolutamente distintas, la oferta del tren es una oferta rígida, en todo caso se puede comparar, se puede comparar y puede ser competitiva exclusivamente con la oferta de autobuses, no con la oferta de transporte privado, porque el transporte privado lógicamente no puede utilizar las vías del tren, eso es evidente. Por consiguiente, la alternativa es o podría ser entre autobuses y trenes, sin embargo, ni siquiera es así, porque el autobús tiene otros condicionantes, totalmente distintos del tren y, por consiguiente, tampoco eso es exactamente lo que se plantea en este caso.

Criterios urbanísticos y ambientales, yo he oído aquí, incluso acudir al Plan Provincial, un Plan que intermitentemente, y en este caso creo que desde luego absolutamente fuera de lugar, se trae a colación, en el Plan Provincial ya lo creo que se preveía una autovía y una franja, perdón, no una autovía, sino una autopista, que realmente y en aquellos tiempos tenía probablemente unas causas, unos orígenes y se incluía en ese Plan. Posteriormente al Plan Provincial ha habido infinidad de instrumentos urbanísticos de los municipios correspondientes que hacen o convierten en obsoleto el Plan Provincial.

Bien, en resumen, yo me pregunto, de todo esto, de todo este tratamiento de la autovía y el túnel que no se concreta en un tratamiento de la autovía y del túnel, sino que se desperdiga en una serie de criterios, por ejemplo hay algunos verdaderamente curiosos también, que se expresaba como es que por qué no se invierten o por qué no se actúa sobre otros sitios, sobre Inca-Manacor, se están haciendo obras en este mismo momento, sobre Sóller, los accesos de Sóller, vamos, estoy alucinado, estamos tratando precisamente el tema, sobre Mahón-Fornells, está en obras esta carretera, sobre la ronda de Ibiza, se está en proyecto, el otro día, vuelvo a insistir, el Conseller hizo una exposición general, no se critica esa exposición general, se hacen unas críticas parciales, y, como digo, se llevan a determinadas poblaciones, a determinadas cosas, se habla de accesos aquí o allá o de rondas aquí o allá, no de acuerdo con unos criterios opuestos o discutibles a los del Conseller, sino al parecer con una pura generalidad, yo creo que eso responde, exclusivamente a que lo que se trata, en definitiva, es retrasar el tema, efectivamente, de lo que se trata es de retrasar el tema.

Hay una enmienda del grupo Centrista que trata, de alguna manera, de paliar estos retrasos, y en este sentido es de agradecer, efectivamente, con la enmienda del grupo centrista, aparentemente se paliar cualquier retraso que requiera el Plan de Carreteras, Plan de Carreteras, en el cual, por cierto, al cual por cierto se le pide urgencia, y yo no creo que un Plan de Carreteras pueda hacerse o recomendarse que lo haga el Gobierno con urgencia, yo creo que un Plan de Carreteras hay que hacerlo, en todo caso, con bastante meditación. La enmienda, como digo, trata de paliar, y en este sentido es de agradecer, pero, claro, la en-

mienda tiene un grave problema, la enmienda trata también de que el Parlamento haga el papel de Gobierno, porque resulta que el señor representante del grupo Centrista, nos ha hablado de que se trata es de someter al Parlamento las líneas generales, ¡caray!, con las líneas generales, estudio de planeamiento, estudio previo, estudio informativo, anteproyecto y estudio de impacto ambiental, sólo nos falta coger el lápiz y acabar nosotros el proyecto aquí, encima de esta mesa o encima de nuestros escaños. Y se dice que eso se debe, se reconoce por parte del grupo Centrista, que en este sentido, sí, se toman unas atribuciones que normalmente no son las que el Parlamento debe tomar, y que eso se debe a una situación excepcional, yo no necesito decirle al representante Centrista que en base a esa expresión de situación excepcional se han cometido, se cometen y desgraciadamente se cometerán seguramente toda clase de tropelías en el mundo en que vivimos, y yo creo que las situaciones excepcionales hay que olvidarlas, esto se trata simplemente de carreteras, se trata de autovía y del túnel de Sóller. Nada más, no se trata de cosas de mayor enjundia ni de mayor excepcionalidad a nuestro juicio. Por consiguiente, no estamos tampoco de acuerdo con esa enmienda. Nosotros no las vamos a apoyar, ni la Moción ni la enmienda, y no lo vamos a hacer por cuestiones de responsabilidad, no lo vamos a hacer por cuestiones de responsabilidad, porque parar las obras es entrar en una dinámica muy peligrosa, ya se han parado otras, pararon los puertos deportivos, también porque había que hacer un Plan, se pararon unas carreteras, como Sóller-Deià y probablemente alguna otra cosa se pretende parar. Pero, en particular, eso supone retrasar soluciones urgentes a los millones de horas perdidas, y el otro día las traje aquí e incluso hice una valoración por alto de esos millones de horas perdidas, a las grandes dificultades al comercio, al turismo, al transporte que sufren Sóller e Inca, y a las necesidades de los pueblos, y no sólo de Sóller y de Inca y de Fornalutx de Alcudia, de Pollença, de Muro, de Campanet, de Búger, de Mancor, de Lloseta, de Selva, en definitiva, de todo un montón de pueblos de Mallorca, que están pendientes de que aquí alguien decida si un estudio previo, si un anteproyecto, si un estudio de trazado es el más conveniente o no, desde el punto de vista de la Cámara.

Y, finalmente, quiero referirme a un tema que no quiero dejar de decir, el tema de la seguridad vial. Cinco muertos/año, sesenta accidentes hay entre el punto kilométrico 10 o 10 y pico y el 30 en que está Inca. Sesenta accidentes con víctima, cien heridos, cinco muertos al año, probablemente, yo creo que eso es algo que sí nosotros tenemos la responsabilidad de exigir al Gobierno que urgentemente tome medidas para evitar que eso siga produciéndose.

Nada más. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Per part del Grup Socialista, té la paraula el Portaveu, en aquest cas, el Sr. Jaume Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Em correspon a mi fixar la posició del nostre Grup respecte de l'esmena que ha presentat el grup Centrista i m'agradaria referir-m'hi i també a una sèrie d'argu-

ments que s'han usat aquí, en qualsevol cas, surt un poc angoixat que s'hagin posat els morts damunt la tula, jo sabia que determinades persones, quan parlen de determinats temes, tot d'una treuen els morts, i determinats morts, no tots els morts, determinats morts.

Però bé, en qualsevol cas a les darreres exposicions, als darrers arguments que hem sentit, se m'ha produït a mi una certa cantradició, nosaltres demanam que el Pla de Carreteres, els criteris del Pla de Carreteres es dugui, com diu la Llei d'Ordenació Territorial, es dugui amb urgència en aquest Parlament, no pot ser d'una altra manera, perquè així ho diu la Disposició Transitòria Única de la Llei d'Ordenació Territorial. Per què? Per discutir aquests criteris. I s'ha dit aquí que per què no entrem a discutir aquests criteris? Encantat de la vida, entrem a discutir aquests criteris, això és el que nosaltres demanam i és el que el grup centrista també demana, i amb això, jo crec que hi ha d'haver consens, per tant, no sé per què estam en desacord en aquest tema.

S'ha dit també que un Pla de Carreteres no disminuirà els impactes, això jo crec que és una mostra més de l'apriorisme en què es tracta el tema, és a dir, es pensa que només hi ha una carretera possible entre Marratxí i Inca, i clar, evidentment, si només hi ha aquesta carretera, un Pla de Carreteres no disminuirà els impactes, un Pla no disminueix res, el que sí permet és avaluar aquests impactes i poder triar un altre tipus de carretera, un altre tipus que tenguí uns impactes més petits.

També s'ha dit que la nostra proposta, s'ha repetit, que és estrictament paralitzant, estrictament retardant que l'única motivació que té és retardar, com ja es va retardar el tema dels ports esportius, i el tema, ni més ni manco, de la carretera de Sóller-Deià. Jo crec que la carretera Sóller-Deià és un exemple estricte del tipus de política de carreteres que es du en aquesta Comunitat i que es paralitzàs va se un reclam de la majoria de la població, i jo crec que hem de felicitar al Parlament d'aquelles èpoques que va tenir la visió concreta de paralitzar aquest tema.

Nosaltres estariem, en principi, d'acord a replegar, a admetre la posició del grup Centrista i admetre la seva esmena de substitució, per una sèrie de raons, fonamentades amb el que ja he dit abans, i és que nosaltres estam disposats a estudiar criteris, a estudiar alternatives i sobre aquestes alternatives poder decidir, això és el que nosaltres volem, en definitiva, no volem paralitzar ni ajornar res si això es pot discutir en el Parlament. Llavors, en definitiva, el que demana el grup Centrista, és que aquests criteris, l'estudi de planejament, l'estudi previ, l'estudi informatiu, l'avantprojecte, es dugui a aquest Parlament, s'estudiïn com ja s'ha dit aquí, s'estudiïn i es puguin discutir i per tant, poder prendre la decisió amb un coneixement de causa. En aquest aspecte, nosaltres hi estam d'acord, és més, aquesta és una esmena que va més enllà del que nosaltres havíem demanat, nosaltres demanàvem que només els nous traçats, només els nous traçats estiguessin sotmesos a l'ajornament fins a l'aprovació dels criteris del Pla de Carreteres, però, aquesta esmena es parla d'obres de carreteres de primer establiment, per tant, a obres de carreteres de primer establiment s'hi han d'incloure les noves carreteres, les variants a les carreteres existents i la reconstrucció de trams de carreteres i obres de pas importants, d'acord amb l'article 30 de la Llei de Carreteres.

Bé, en aquests aspectes, en l'aspecte que, en definitiva, recull l'esperit del que nosaltres volíem i, a més, és més ampli, pot recollir més aspectes, tots els aspectes de política de carreteres, nosaltres estam d'acord i acceptam l'esmena a la nostra Moció del grup Centrista.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix que el Sr. Secretari es faci lectura de com queda, en aquest moment, acceptada l'esmena del Grup del CDS pel Grup Socialista, la Moció que posarem a votació. Té la paraula el Sr. Secretari per fer la lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

1.—El Govern de la Comunitat Autònoma elabora d'acord amb la Disposició Transitòria Única de la Lei d'Ordenació Territorial de les Illes Balears, i amb caràcter d'urgència, un Pla Director Sectorial de Carreteres de les Illes Balears.

2.—Mentre el Pla Director Sectorial de Carreteres no sigui vigent, prèviament a l'aprovació de qualsevol nou projecte de construcció d'obres de carreteres de primer establiment, llevat dels que desenvolupin un pla viari de xarxa arterial aprovat, el Govern sotmetrà al Parlament a l'empara del que preveu l'article, 172 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, l'estudi de planejament estudi previ, estudi informatiu, avantprojecte i estudi d'impacte ambiental corresponents, en els termes i amb els continguts establerts a la legislació i reglamentació aplicables.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de la Moció que sha llegida, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: vots a favor, 30; vots en contra, 29. Per tant, queda aprovada la Moció presentada amb les modificacions que s'han introduïdes al llarg del debat.

III.—1)

Passam al tercer punt de l'Ordre del Dia, referit a Interpellacions, començant pel debat de la primera, assenyalada amb el núm. 818/87, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a les mesures de protecció del patrimoni monumental, cultural, històric i paisatgístic de les Illes Balears.

Per presentar aquesta Interpellació, té la paraula, per part del Grup Socialista, el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (DÀMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Hi ha qüestions que poden néixer d'una determinada filosofia política, d'un interès d'un determinat Grup Parlamentari, però n'hi ha d'altres, i aquesta n'és una, que neixen no tan sols de la Llei que ens obliga de manera immediata, que és l'Estatut, sinó que neix, sobretot, d'un imperatiu constitucional clar i contundent. L'article 46 de la Constitució diu que els poders públics garantirán la conservació i promourán l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i artístic dels pobles d'Espanya i dels béns que l'integren, qualsevol sigui el seu règim jurídic i la seva titularitat, la llei penal san-

cionarà els atemptats contra aquest patrimoni. Per tant, vegin, Sres. i Srs. Diputats, que ens movem dins un imperatiu constitucional que hem de veure si aquesta Comunitat Autònoma, el seu Executiu, el Govern de les Illes Balears, dona compliment a aquesta disposició, o si contràriament du una política que permet, no ja que no es conservi el que tenim, sinó que tampoc no s'incrementi, s'enriqueixi el nostre patrimoni.

En aquesta Cambra, quan no volem entrar dins una qüestió, per part del Govern, lògicament, se sol dir que no hi ha competències, però quan hi ha competències, i competències precisament exclusives i sotmeses a un imperatiu constitucional, quina excusa s'hauran d'inventar avui per justificar una manca d'unes mesures eficaces en matèria de protecció del nostre patrimoni? Serà bastant interessant sentir-ho. La competència la tenim d'una manera clara i precisa, i no només perquè hi hagi un article determinat de l'Estatut que ho digui, sinó que hi ha tota una sèrie de disposicions de caire general, fins i tot de reflexions estatutàries, que incideixen sobre aquesta matèria. Quan el Preàmbul del nostre Estatut ret homenatge a tots els seus fills, als fills d'aquestes illes que al llarg del temps han treballat per mantenir la identitat del nostre poble, s'està retent un homenatge a aquells que han defensat, entre d'altres coses, el nostre patrimoni cultural, perquè el nostre patrimoni cultural és un dels màxims signes d'identitat dels pobles de les Illes.

Precisament, l'article 1r del nostre Estatut diu que ens constituïrem en Comunitat Autònoma, no per un acte arbitrari, sinó precisament com a expressió de la nostra identitat històrica, per tant, estam obligats, a part de l'imperatiu constitucional, a defensar aquesta identitat històrica, aquest patrimoni que és un dels seus signes fonamentals perquè és a partir d'aquesta identitat que avui som aquí i avui formam la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Si l'article 9 diu que els poders públics, vostès, senyors del Govern, han de promoure la participació dels ciutadans a la vida cultural, lògicament hem de procurar que aquesta vida cultural pugui trobar un patrimoni defensat i enriquit i no un patrimoni minvat per omissions o per complicitat amb la seva destrucció. L'article 13 de l'Estatut ens dóna competència exclusiva sobre la protecció i foment de la cultura autòctona, dins la qual, una de les bases d'aquesta cultura és, lògicament, el patrimoni que la sustenta. En definitiva, tenim àmplies competències, tenim competència exclusiva sobre aquesta matèria, però també tenim que aquests famosos Consells Insulars que tantes vegades van i vénen per aquesta Cambra són també destinats a jugar una part important dins aquesta conservació del nostre patrimoni. L'article 39.4 parla que podran assumir competències sobre el patrimoni arqueològic, històric, artístic i monumental, arxius, biblioteques, museus, etc. Per tant, ens movem dins un ordenament constitucional clar, ens movem dins unes normatives estatutàries clares, tenim la competència exclusiva, d'acord amb el que disposa l'Estatut.

Hem, realment, llançat unes mesures de protecció d'aquest patrimoni durant aquests quatre anys passats? Hem començat, ara que hem estranat, una altra vegada, un nou Govern, per cert, bastant semblant a l'anterior, una nova etapa de protecció que ens faci oblidar precisament aquests quatre anys passats que no s'han distingit, precisament, pels seus afanys pro-

ccionistes? Nosaltres creim, francament, que no. Jo pensava que avui aquesta Interpellació ja hauria perdut la seva raó de ser, tota vegada que la Sra. Consellera va comparèixer ahir davant Comissió i ens va explicar un programa d'actuació, però, em permetrà que jo recordi ara, davant tots els Diputats, davant el mirat i pobre i poc decidit que veim aquest programa d'actuació, dient-li programa, «passem au mot», que liuen els francesos, tornarem incidir sobre una matèria, sobre un aspecte d'aquest programa que ens preocupa, perquè si no actuam amb urgència, davant moltes coses, ja no hi serem a temps, i davant bastantes encara que actuem amb urgència, tampoc no hi arribarem d'hora, tampoc no les salvarem, perquè ja han estat destruïdes.

És una Interpellació conjuntural, aquesta? Nosaltres creim francament que no. És una Interpellació que apunta a una matèria realment transcendent, no només pels imperatius constitucionals, no només perquè el patrimoni formi part de la identitat històrica d'aquestes illes, no només perquè la destrucció d'aquest patrimoni sigui un fet irreversible, un bosc torna a créixer, però les destruccions sobre el patrimoni no es poden recobrar, tot el que podem fer és conservar el que quedi, sinó que nosaltres creim que és transcendent perquè indica quina sensibilitat té el Govern sobre una de les matèries que haurien de guiar la seva actuació.

Li vaig dir ahir, durant la compareixença en Comissió, que considerava que les Illes Balears eren un país afortunat, quant a patrimoni, perquè el seu aïllament ha permès que tinguem un patrimoni que pocs territoris europeus poden mostrar. El nostre aïllament ens ha protegit de destruccions, sobretot motivades per les grans guerres que ha patit Europa, i, per tant, tenim un patrimoni, si no intacte, sí molt ric, sí continuat sense pràcticament parèntesis, al llarg dels segles. Per tant, tenim un patrimoni ric i aquest gran patrimoni ens dona una gran responsabilitat.

Fins ara, aquest patrimoni, per què s'ha mantingut? S'ha mantingut perquè hi ha hagut unes disposicions constitucionals, hi ha hagut una voluntat dels poders públics? Certament, no. Aquí el patrimoni s'ha conservat, bàsicament, per inèrcia. Una societat pobra, una societat de demografia escassa, una societat sense grans trasbalsaments bèl·lics o polítics, potser l'única excepció que va determinar destrucció varen ser les Germanies i una mica la revolució del 1868, varen desaparèixer alguns arxius, però som un país realment ric que ha mantingut la seva riquesa, a nivell de patrimoni, per inèrcia. Podem continuar vivint per inèrcia? Podem continuar confiant que els nostres casals, la nostra arquitectura, els nostres arxius, els nostres talaiots, els nostres jaciments arqueològics submarins es mantendran per inèrcia? Certament, no. La societat que avui tenim, una societat en creixement demogràfic, en creixement econòmic, amb una expansió urbanística descontrolada, no permet alegries de confiar en la inèrcia. S'ha de confiar en una acció de govern puntual i enèrgica de caire, no només propeccionista, sinó també enriquidora, com disposa la Constitució.

Aquest Govern, lamentablement, ha manifestat, i dic aquest Govern, perquè el President és el mateix des de l'any 1983, una nul·la sensibilitat cultural, a aquest Govern, em fa la impressió que li crema dins

les mans la cultura, i no em pareix una anècdota que, precisament, quan un altre grup polític s'ha associat a aquest Govern, li hagi lliurat de molt bon gust una Conselleria que li cremava com un calliu dins les mans. L'època, diguem-ne Gilet no es va caracteritzar per la seva vitalitat cultural, es va caracteritzar per un patanisme, no sé si de patà o de «petain», en matèries culturals. Aquesta època no vàrem veure cap acció decidida dins la protecció, la destrucció de Can Gelabert, ja famosa, es va iniciar i van continuar i continua avui, es va iniciar durant l'època Gilet, la complicitat de la destrucció de Can Partit, d'Eivissa, allà on els infractors han obtingut una rebaixa a la seva sanció objecte del govern, han aconseguit que els rebaixassin la sanció, cosa que indica, no tan sols una passivitat, sinó una complicitat en la destrucció.

Confiam, i voldriem tenir una mica d'esperança, que aquest nou govern, ja si no una nova ideologia de govern, almanco inauguri una certa sensibilitat cultural distinta.

Vostè, Sra. Consellera, va dir que volia unes illes belles i estètiques i jo li alabo realment el gust, però no basten les formulacions generals, necessitam saber quines disposicions estan en condicions des de la seva àrea de govern de dur endavant per protegir aquest patrimoni nostre i enriquir-lo. Què farà exactament per protegir la nostra cultura des de la prehistòria fins al temps actual. Quines disposicions té preparades per assegurar aquesta protecció? Quines iniciatives legislatives està disposada o té en preparació per assegurar tota una sèrie d'àrees fonamentals, com puguin ser museus, arxius, biblioteques, etc.? Què estam disposats realment a fer? Què pot fer, això seria ben interessant que ens explicàs, perquè vostè, Sra. Consellera, forma part d'un equip de govern que és un govern solidari, tal com diu l'Estatut. No pot dur una labor independent dins aquest Govern, no pot dur una labor aïllada de l'acció de les altres Conselleries, i nosaltres ens temem que no trobarà precissament col·laboració de certes Conselleries per dur endavant la seva tasca.

Nosaltres entenem, Sra. Consellera, que si vol protegir el patrimoni de les Illes Balears, crec que vostè individualment ho vol fer, pens que haurà de menester ajuda, i la hi oferim generosament, dels grups que som a l'oposició i que sí tenim, i ho hem demostrat en les nostres iniciatives parlamentàries, una forta sensibilitat per als temes de la cultura i per als temes del patrimoni. I creim que serà, lamentablement, aquest mateix govern, almanco, certs elements d'aquest Govern, del qual vostè n'és membre solidari, qui li imposarà destrucció o li impedirà proteccions, «tanto monta», que repugnen qualsevol persona amb un mínim de sensibilitat cultural.

Esperam, certament, no ser profetes, ens agradaria equivocar-nos, però temem que encertarem, i si encertam, no dubti que lamentarem profundament haver encertat. Esperam, de totes maneres, que el que no va fer ahir a la compareixença davant la Comissió de Cultura, ho faci avui i ens digui puntualment quines mesures té preparades o està disposada a dur endavant perquè aquesta època i trista època passada acabi i entrem dins una nova etapa de protecció del nostre patrimoni.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Consellera de Cultura, Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, Srs. i Sres. Diputats. Jo venia aquí a respondre a una Interpellació, quasi bé, Sr. Pons, vostè ha iniciat un debat sobre política cultural d'aquestes illes. A més, ha fet un repàs i ha admès uns judicis d'un govern a quatre anys passats, creim que som aquí per parlar del futur, no per parlar del passat. Jo comprenc que és golós poder dir tot allò que va malament i que són, de qualque manera, temes que tenim pendents que segurament quan em respongui em treurà Can Partit o Can Gelabert o si allò ha caigut, bé ja sabem que tenim temes pendents i que els hem de donar una solució, però això no era el que vostè, a la seva Interpellació em demanava. Per altra banda, gràcies per aquesta lliçó que ens ha donat sobre la Constitució, sobre l'Estatut d'Autonomia, el patrimoni i la sensibilitat que vostè té i que pensa que jo no tenc, a mi em sap greu que vostè opini que jo no tenc sensibilitat cultural o que pel fet que estic formant part d'un Govern, aquesta sensibilitat m'hagi de desaparèixer perquè hagi de ser solidari amb el Govern, que m'ho ha repetit dues o tres vegades, quasi bé m'ha llegit el meu deure cara a aquests quatre anys futurs.

Vull dir que em sap greu que no li hagi agradat el meu programa, encara que li agradàs tampoc no ho podria dir, així que estam igual, i també em sap molt de greu que amb aquest discurs tan brillant que s'havia preparat, justament tots els periodistes havien sortit de la Sala i no han pogut sentir allò que no li havia agradat la meua intervenció, ara n'ha entrat qualcun i ja podrà prendre notes.

En resposta a la Interpellació que el Grup Socialista havia fet sobre patrimoni Monumental, Cultural, Històric i Paisatgístic i sobre la protecció que pensàvem donar-li, per part de la Conselleria de Cultura, li vull manifestar els següents punts: en primer lloc, hi ha una modificació de l'organigrama de la Conselleria, punt important i bàsic o primer; en segon lloc, la creació de la Direcció General de Patrimoni, crec que també és un avanç; en tercer lloc es nomenarà un Director General de Patrimoni a partir del gener del 88, no s'ha fet abans per raons econòmiques. El punt quart és la informació que s'ha donat puntualment, per part de la Conselleria, als Ajuntaments, sobre la responsabilitat que els competen, segons la Llei 16/1985, de Patrimoni Històric Espanyol. Ja s'ha iniciat la posada en pràctica del contingut d'aquest punt, i el passat dia 14 de setembre fou cursada carta a tots els Ajuntaments inclosa una declaració de paratge pintoresc, en aquest moment lloc històric, segons Decret 984/1972, de 24 de març. Els Ajuntaments afectats, en tot o part del seu terme municipal, són els d'Andratx, Estellencs, Banyalbufar, Valldemossa, Deià, Sóller, Fernalutx Escorca, Campanet i Pollença. En la missiva, fent menció de la proliferació de construccions en aquests espais protegits, es recorda als batles que prèviament a la concessió de llicències ha de ser presentat, qualsevol projecte d'obres a la Conselleria d'Educació i Cultura, a fi que, sotmès a informació i aprovació, si era escaient, de la Comissió corresponent de Patrimoni Històric-Artístic. El passat dia 22 de setembre també fou remesa carta a la totalitat dels

batles de Balears, per recordar-los que abans de la concessió de llicències d'obres afectant a béns declarats BIP o declaració incoada han de presentar a la Conselleria el projecte per ser sotmès a la mateixa aprovació que els anteriors. Igualment, exhortar els batles per tal que prenguin les mesures oportunes per evitar el deteriorament, la pèrdua o la destrucció del patrimoni històric als seus termes municipals. Aquestes dues missives transmeten informació de caràcter genèric i seran completades amb altres que posaran en coneixement detallat la normativa vigent i la que es vagi produint sobretot a aquells municipis BIP.

També s'han nomenat les Comissions del Patrimoni de Mallorca, de Menorca, de Ciutadella i d'Eivissa. Fins aquí, el que s'ha pogut fer, amb un breu espai de temps, que són dos mesos, i tenint en compte que no es comptava ni amb Director General i amb Cap de Servei de Patrimoni Històric-Artístic, ja que se'n va anar de la Conselleria. En el futur, i continuant el mateix criteri, l'objectiu serà la protecció del patrimoni monumental, cultural, històric i artístic, i per aconseguir-ho s'arbitraran les mesures legislatives i educacionals necessàries, adaptades sempre a les possibilitats econòmiques. Per tant, tendrem en compte la protecció de tots els jaciments arqueològics, creim que és un importantíssim legat cultural que constitueix el patrimoni arqueològic i serà objecte d'especial atenció, s'incrementaran les mesures de protecció. A tal efecte, s'han habilitat els fons pressupostaris possibles per dur a terme un programa de tancament dels jaciments. També s'ha pensat en la coordinació del servei d'inspecció, juntament amb els Ajuntaments, els serveis d'inspecció seran activats per tal de dur a terme una política de preservació en evitació de fets consumats. Dins aquest context, la Llei 16/1986 dona especial responsabilitat als Ajuntaments, per aquest motiu es durà a terme una acusada coordinació amb els responsables municipals i s'arribarà a convenis. També s'iniciaran les mesures necessàries per tal que els Ajuntaments assoleixin les atribucions que els són conferides segons la Llei de Patrimoni Històric-Artístic, i que fins a aquest moment no ho han fet. A quatre anys vista, li puc dir que pensam elaborar la carta arqueològica de les Balears i l'inventari històric-artístic per tal de conèixer quin és l'estat real de tot el nostre patrimoni.

També comentar-li, Sr. Pons, que no estic totalment d'acord en aquesta competència que vostè em parla, que és exclusiva en matèria d'arxius, museus i biblioteques, vostè sap que la competència és de gestió, tan sols, que en aquests moment el seu Govern de Madrid és el que té la propietat i el que marca determinades polítiques a seguir.

Moltíssimes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels grups que vulguin intervenir?

Té la paraula, pel Grup PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca, el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, Sres. i Srs. Diputats. Efectivament, feia gola treure una sèrie de consideracions, de retalls històrics que s'han produït en aquests darrers temps i recordar que el patrimoni històric de la Comunitat Autònoma ha continuat patint una degradació que no té fi, que no té límit. Balears

pateix l'expoliació de la seva història, cultura i civilització, és un titular de diari, però entre d'altres titulars, per exemple, declaren covenció de Barcelona, dia 17 de setembre del 87, fa poc temps, que declaren els principals monuments històrics, taules, talaiots i navetes com a patrimoni d'especial protecció de la Mediterrània, ho deixaré, tot això vostè ho sap, Srs. Diputats també ho saben. Igualment, podria fer referència als escrits que han anat arribant a la Comissió de Patrimoni Històrico-Artístic, escrits de ciutadans sensibles a aquesta degradació, a aquesta situació vergonyant, realment fa afronta en què es troba el nostre patrimoni històrico-artístic. La temptació era fàcil, repetesc, aquests papers queden aquí, vostè ja els coneix i els hi puc mostrar quan vulgui.

Però, mentrestant, què hem de dir? La Interpel·lació del Grup Socialista, en aquests moments ens dona peu a posar en una de les primeres interpellacions en matèria de cultura, èmfasi en el punt probablement més important de tota l'acció cultural que pot dur a terme una política de govern ben planejada. Això és la salvaguarda, per a les generacions futures, amb un criteri de solidaritat generacional, aquest patrimoni riquíssim que contemplen les nostres generacions i que són legat del passat.

La història és testimoni del temps, és llum de veritat i és mestra de la vida, deia Ciceró, si això és cert la història s'ha de conèixer, perquè és l'única forma d'enfocar correctament el futur i d'assentar sòlidament les nostres arrels al present. No hem de menester citar Ciceró, també ho deia Raimon, qui perd els orígens, perd identitat.

Idò bé, per aprofitar els cinc minuts que tenc, per prendre postura davant la Interpel·lació, jo diria que el primer punt fonamental, abans d'exhortar els alcaldes que tenen els Ajuntaments importants competències en aquesta matèria, abans de sensibilitzar l'opinió pública que no està suficientment sensibilitzada, crec que caldria que el Govern es posàs d'acord internament, entre si, que s'eliminassin d'una vegada i per totes les contradiccions entre cultura de les Illes Balears i urbanisme balearitzant, avui mateix, al primer punt de l'Ordre del Dia tractàvem una pregunta en què es denunciava la situació de destrucció d'un petit, d'un element singular, però simptomàtic de tota una insensibilitat de govern que, lluny de desaparèixer, continua existint i cada vegada més. Pensin, per exemple, que l'aprovació de Plans Parcialment a determinades àrees, en puc esmentar moltes, no n'esmentaré cap per no atabalar ningú, pot malmetre, no només patrimoni arqueològic riquíssim, sinó també el patrimoni natural, quan parlem de patrimoni històric no podem oblidar mai que el territori, el paisatge, les bel·leses naturals són el primer llegat, el més important de tots, allà on la persona assenta el seu hàbitat, crea la seva cultura i permet una vida harmònica o destructiva, en aquests moments, jo crec que la situació és tremendament nefasta, és molt dolenta per al nostre patrimoni. Precisament, per la política que s'està impulsant, una política que està només obsessionada per fer possible que determinats interessos floquin més que d'altres, que els interessos col·lectius, que no som capaços ni tan sols de donar, per part del Govern, el Parlament avui per un vot de diferència ho ha aprovat, i ens hem de felicitar d'aquest tema, donar planificació a l'acció de govern, permetre que abans d'obrir noves destruccions al territori, hi hagi una consideració global. Per tant, i

concretant molt, jo li demanaria, Sra. Consellera, senyors del Govern, si pensau incorporar la figura de l'arqueòleg, com a professional necessari a la Comissió de Patrimoni, però també a la Comissió Provincial d'Urbanisme, em sap greu que no hi hagi el Conseller d'Urbanisme, en aquest moment, totes les recomanacions internacionals, en aquests moments, la Carta de Venècia de la UNESCO de l'any 1974, per esmentar algunes coses, parlen de la necessitat que a tots els instruments de planejament hi hagi la figura de l'arqueòleg, no basten els informes de la Comissió de Patrimoni Històrico-Artístic, entre altres coses, no són vinculants, que finalment, moltes vegades, desgraciadament, o no es fan o no s'hi fa cas, la qual cosa també és prou dolenta i que va motivar la dimissió de representants qualificats en aquestes Comissions. Pensin també si no és necessari donar entrada a grups de protecció de la natura, al GOB, per exemple, dins la Comissió de Patrimoni Històrico-Artístic, precisament, el Decret de creació de la Comissió diu en el punt tercer que s'ha de vetllar pels valors paisatgístics i ambientals, no deixin només, idò, el tema en mans d'arqueòlegs, els valors ambientals i paisatgístics han d'estar també en mans dels ecòlegs. La degradació o destrucció de les obres del patrimoni monumental i arqueològic no ens han de fer oblidar que l'ecologia és també allò que l'home interposa, allò que l'home incorpora a la natura.

Han retut compte, vostès, hi falta el Conseller de Turisme, de la important potencial turístic que representa la salvaguarda del nostre patrimoni? Aquí hi ha un altre camp immens de col·laboració governamental solidària: urbanisme-cultura-turisme, i anem envant. Crearan vostès els serveis d'arqueologia degudament coordinats i ajudant els serveis insulars, autoritzant, perquè són seves les competències, la seva creació? Vulguin, per tant, ser un govern conservador de tot allò que és bo, i destructor de tot allò que és dolent, i no viceversa, com ens tenen acostumats a fer.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina, té la paraula el Sr. Miquel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Reglament del Parlament diu que les Interpellacions versaran sobre els motius o propòsits de la conducta del Govern, això sembla mentida que s'hagi de llegir, però el Sr. Pons s'ha limitat, durant tota la seva exposició, a dir que és molt pessimista de cara al futur, molt pessimista, no ha donat cap solució, jo, de preguntes concretes, n'he sentides ben poques.

Voldria dir al Sr. Pons, li voldria demanar que duguis idees concretes, que dugui idees concretes, que faci preguntes i que no sigui tan apocalíptic, i que no es preocupi tant per si la coalició de govern AP-PL i Unió Mallorquina ho fa malament, perquè si ho fa malament, d'aquí quatre anys el poble ens retirarà la confiança. No es preocupi tant, dugui idees i no sigui tan apocalíptic.

Per una altra banda, li voldria dir, vostè ha dit, Sr. Pons, que som aquí, que aquí hi ha un nou govern, però no una nova ideologia de govern, jo li voldria dir, Sr. Pons, que comprenc que vostè, per exemple, pensi que és el mateix la ideologia del PSM que la del Partit Socialista, nosaltres pensam que és diferent, com

també pensam que és diferent la ideologia d'Unió Mallorca que no la ideologia d'AP-PL, i això no elimina una coalició de govern.

Respecte del Sr. López i Casanovas, jo només li voldria fer una petita precisió, jo crec que s'ha equivocat quan ha parlat del patrimoni natural, de terç, fa cin una altra Interpel·lació al Conseller d'Ordenació del Territori, perquè la Consellera de Cultura no hi pot donar resposta, a això. I si és alguna cosa que té relació amb diverses Conselleries, tampoc no li pot contestar la Consellera de Cultura.

I, per acabar, només diré una cosa, i és que evidentment, nosaltres donam suport al que ha dit la Consellera Sra. Munar, que pertany al Grup Unió Mallorca, en nom del qual jo parlo.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup del CDS, té la paraula el Sr. Bernat Trias.

EL SR. TRIAS I ARBÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Bé, després d'haver-nos situat, el Sr. Damià Pons, dins un context d'ordenament jurídic en què ens trobam, a través de la Constitució i de l'Estatut, de les competències que ens reconeix l'Estatut en matèria cultural, que en aquest cas són totes, i per no fer-me creditor d'una possible recriminació de la Consellera per entrar a debatre temes de política cultural i general, i també per donar satisfacció al Sr. Pascual que s'ha queixat que no hem fet preguntes concretes, jo, senzillament, faré preguntes concretes.

Li demanaria, a la Consellera, si dins el seu programa d'actuació donarà una sortida a la situació actual de Can Serra, posem per cas, una finca que és situada a Palma, a la Plaça del Quadrat, i que potser sigui la casa gòtica més important de Palma, amb un valor extraordinari, es troba en un estat gairebé de destrucció total. Que ens expliqui la Consellera quina és la posició de la Conselleria sobre una qüestió tan manida i tan assabentada per tothom, com és el camí de Lluch Alcari. La titulació en què es troben avui les Coves de Sant Martí, a Alcúdia, que són unes coves, com tots vostès saben, d'ús de tipus religiós, es troben en un estat absolutament d'abandonament. Què pensa fer la Conselleria quant a la rehabilitació de les torres de vigia a Mallorca. Les obres que es duen a terme a la Cala d'Estellencs, la Consellera ha dit que havia remès escrit als batles dels pobles qualificats com a «paraje pintoresco», si tal vegada, Estellencs ha dit ella que hi estava inclòs, tal vegada la situació en què es troben aquestes obres no deixen de ser tan pintoresques com la mateixa qualificació que mereix aquest terme. Ja per no parlar de la situació de Can Partit, a Eivissa, que ha motivat aquesta Interpel·lació, o la mateixa necròpoli fenícia, d'Eivissa, del Puig des Molins. Aquestes són coses concretes.

En relació amb la conservació del patrimoni de la Comunitat, jo em permet fer una suggerència a la Consellera, bé, ja em dirà que ho ha dit abans a la seva intervenció, però ho tenia aquí anotat, és del tot necessària la promulgació, amb caràcter urgent i immediat d'inventaris patrimonials arquitectònics, arqueològics, pictòrics, ha dit vostè que ho tenia dins el seu programa i esperam que així ho faci. Hi ha molt poques de-

claracions monumentals puntuals, això ja sabem que és declarar un edifici com a monument, suposa també que la Conselleria, el Govern s'ha de fer càrrec de la conservació d'aquest monument. La Consellera ahir a la seva intervenció davant la Comissió va esgrimir gairebé a cada intervenció, es va referir a un problema pressupostari, sabem que existeixen els problemes pressupostaris, però els Pressuposts els fa el seu Govern.

Quines mesures prendrà la Conselleria per intentar connectar les diverses Conselleries que tenen competència sobre aquest tema, primordialment la Conselleria d'Ordenació del Territori amb la Conselleria de Cultura, per evitar, a més, conflictes, tal vegada de competències i com una complicitat de serveis? Per exemple, si no valg equivocac, en aquest moment existeixen tres arquitectes que poden informar sobre qüestions de patrimoni, com pot ser l'arquitecte que depèn de Presidència, l'arquitecte de la Conselleria d'Obres Públiques i l'arquitecte de Cultura. Si tindrà la Conselleria la rehabilitació com una tasca permanent? Pensa la Conselleria organitzar cursets d'informació, de divulgació, de formació d'oficis, preparació d'especialistes en restauració i rehabilitació?

Ha parlat de la Comissió del Patrimoni, la Comissió del Patrimoni, el primer de tot que crec que hauria de fer és definir clarament quina es la vinculació que han de tenir els organismes que van a la Comissió del Patrimoni en relació amb les informacions que la Comissió emet. És sabut que no són vinculants. Determinar i establir uns terminis perquè els Ajuntaments que bàsicament són les entitats que van a la Comissió de Patrimoni, que han d'acudir a totes les feines de planejament a sol·licitar les informacions de la Comissió del Patrimoni, que sàpiguen quins són els terminis dins els quals s'ha de pronunciar la Comissió i, sobretot, si aquests informes arriben a ser, que jo crec que ho haurien de ser, vinculants per a l'Administració, quins terminis per recórrer tenen les administracions davant la Comissió del Patrimoni, perquè entre d'altres coses això produeix una gran inseguretat jurídica, tant per a les administracions com als administrats que prèviament hi han acudit amb sol·licitud de llicències.

Hi hauria d'haver una major connexió de la Comissió del Patrimoni amb la Comissió Provincial d'Urbanisme, i, sobretot, la Comissió del Patrimoni, essent tan important en matèria de protecció del patrimoni, se l'hauria de dotar d'una major autoritat a totes les seves actuacions.

Jo el que voldria, el meu Grup el que voldria és que la Consellera, si ho creu a bé, tengués en compte aquestes consideracions que per dur-les endavant, també nosaltres li oferim la nostra col·laboració.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari AP-PL, té la paraula el seu Portaveu.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. El Grupo Parlamentario Socialista, efectivamente, presentó en su día esta Interpelación que hoy debatimos, y yo no quiero entrar, porque sólo en los cinco minutos fijaré la posición del grupo nuestro, en si lo que aquí se debate es una interpelación, que yo creo

que sí, aunque por los oradores que me han precedido en el uso de la palabra en esta tribuna, han salido algunas disgresiones, a mi juicio, y parece más bien una Comisión, yo quiero entrar en la cuestión de la Interpelación.

En primer lugar, debo rechazar el contenido de la Interpelación, no el objeto, que me parece que efectivamente es así, porque no podemos compartir que se atribuya al Gobierno, desde luego, y menos a este gobierno que prácticamente acaba de tomar posesión, una política de pasividad y de resultados, se dice, se ha escrito, absolutamente negativos. En segundo lugar, he de manifestar también la voluntad inequívoca de nuestro Grupo por la protección integral de nuestro patrimonio. Y todo ello de acuerdo con las referencias de carácter constitucional, en concreto el artículo 46 de la Constitución, que el Sr. Diputado se refería, y esta voluntad no sólo es por cumplir los preceptos constitucionales ni estatutarios, que en esta materia entendemos que el patrimonio histórico debe ser protegido en toda su autenticidad e integridad. Y eso con la finalidad que pueda ser transmitido a las generaciones venideras, la transmisión de este legado, efectivamente, nos exige la defensa, la conservación y como también hacía referencia el Sr. Diputado al fomento y al enriquecimiento de él, máxime cuando muchos de los bienes culturales o artísticos, en fin, bienes de este patrimonio histórico tienen unas cualidades excepcionales y están incluidos en protección de organismos internacionales, porque su valor es el de una excelencia singular.

Creo poder decir, con razón, que esta existencia de protección del patrimonio histórico, a pesar de ser una idea muy lejana en el tiempo, es ahora en nuestros días cuando empieza, verdaderamente, a gozar de cierta relevancia por los preceptos de una conciencia social que se ha ido formando a través de ciertas medidas, de ciertas informaciones y, sobre todo, porque la ciudadanía, el pueblo, los ciudadanos han tomado conciencia de la importancia de lo que significa la protección y evitar la destrucción y el expolio de los bienes que realmente tienen un carácter irreparable y son únicos.

Y entrando al objeto de la Interpelación, y a la hora de fijar la posición del Grupo, de nuestro grupo, tengo que señalar que estas líneas generales, efectivamente, debieran, a nuestro juicio, confluír en un programa determinado. Un programa específico que debiera contener tres medidas, esas tres medidas no son nada nuevas, son medidas que se aplican en los países de nuestro entorno, y que se agrupan en tres bloques: en primer lugar, está el bloque de carácter legislativo, vigente en nuestro país, la ley del 33, que es la más conocida, y actualmente la Ley del año 85, del Patrimonio Histórico, y en este mismo Parlamento recuerdo en este momento una Proposición de Ley, presentada a instancia del Grupo Socialista, de Fomento del Patrimonio Histórico-Artístico de las Islas Baleares, donde se fijaba una cantidad de al menos el 1 % de las obras públicas que se hiciera con cargo al Presupuesto de la Comunidad Autónoma. Pues bien, esa medida de carácter legislativo, no son ciertamente las únicas ni tampoco significan que su aprobación garantice realmente, a efecto de ley sí, a efecto real y de la práctica, que garantice la protección del fomento del patrimonio.

Aparte de estas líneas de carácter legal, existen otras medidas que son de carácter económico, y aquí están las dificultades intrínsecas de la problemática, porque no desconocen sus señorías que las actuaciones

en estos temas de patrimonio histórico, por las circunstancias especiales en los ámbitos cultural, artístico, paisajístico, como hacía el Sr. López Casanovas, a raíz de la Ley 75, de Espacios Naturales, pues requiere, como digo, grandes partidas económicas, no hay que desconocer, desde luego, que el presupuesto de la Comunidad Autónoma, como el de todos los organismos, es limitado, en consecuencia es aquí donde existe la mayor dificultad.

Por último, independientemente de estas dos medidas, la Sra. Consellera, también citaba las medidas de carácter educativo, porque no solamente hacen falta las medidas legislativas y las económicas, sino también unas medidas de carácter educativo que sirvan, en definitiva, para la creación de una conciencia social y que permitan la incorporación de unos valores de protección a la escala sociológica de los ciudadanos.

Creo, por otra parte, que esta tarea ha de ser de una responsabilidad compartida y cuando digo de una responsabilidad compartida no me refiero solamente a las Consellerías distintas con ámbito de actuación en este tema, sino también compartidas por instituciones distintas que tienen ámbito y competencias muy dispares.

Esta es la posición de nuestro grupo, y supongo que en la Moción subsiguiente, ya tendremos ocasión de discutir y de debatir las medidas que se propongan, si así lo consideran conveniente.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup interpellant, el Grup Socialista, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. López i Casanovas, bon Diputat i bon professor de Literatura i que maneja molt bé la retòrica en el bon sentit, ha tengut a bé de citar Ciceró, però jo, quan sentia la intervenció de la Consellera i d'alguns que han fixat posició, d'algun Grup Polític, m'ha vengut més a la memòria Kafka que no precisament el clàssic llatí.

No es pot fer aversalisme i reclamar competències per a aquesta Comunitat Autònoma i quan es tenen haver de reconèixer que no se sap fer res o no es vol, o no es pot fer res. Per això, francament, necessitam molt poca autonomia. No em digui que no té competències en matèria de protecció de patrimoni, perquè basta que repassi l'Estatut, l'article 10.20, i salvaguardant les disposicions de l'article 149.1.8 de la Constitució, les té pràcticament totes, paisatge inclòs, per refrescar la memòria d'algun intervinent que no s'havia llegit bé l'Estatut. Per tant, exercim les competències que tenim, exercim les competències que tenim, perquè aquesta matèria és delicada, perquè com he intentat exposar d'una manera molt ponderada, Sra. Consellera, estam assistint a un procés de destrucció quotidiana, esmentam Can Partit o esmentam Can Gelabert o podem esmentar Cala Estellencs, que curiosament sembla que els diaris que tant la preocupen a vostè, si són dins o fora, han dit que fins i tot han hagut de recórrer al Govern Central i denunciar la Conselleria en matèria d'obres, tal vegada és fals, tal vegada és fals, però ja que ha esmentat els diaris, miri per on els diaris diuen això de la falta d'actuacions d'aquesta Conselleria.

No hem sentit un programa de mesures de protecció del patrimoni, que era l'objecte de la Interpelació,

no és el Grup Socialista l'interpel·lat, no és el Grup Socialista que ha de venir amb un programa amb mesures concretes, això ho deixarem, en tot cas, per a la Moció, és el Govern que té la responsabilitat executiva i el que ha de dir què vol fer, què està disposat a fer, què pot fer d'acord amb les competències. I, francament, l'exposició ha estat molt, molt pobre, realment, absolutament irrelevant i desproporcionada amb el nivell competencial que vostè maneja.

Creim que amb Direccions Generals, amb escrits als Ajuntaments i amb Comissions del Patrimoni, això en tot cas pot complementar una política de mesures serioses i decidides en matèria de protecció, però això no són certament les mesures de protecció.

Jo crec que és necessari que ens prenguem seriosament la responsabilitat que com a poder públic tenim, no ens remetem al Govern de Madrid com una cosa estranya, és un govern que ens afecta a tots, nosaltres reconeixem aquest govern com el govern de tots els ciutadans de les Illes i a vostè com la Consellera de Cultura de totes les Illes, i li demanam que exerceixi aquesta responsabilitat, i li demanam perquè aquesta deixadesa de funcions que avui veim davant aquesta manca de presentació d'un programa seriós de mesures de protecció en el tema de patrimoni, curiosament en altres intervencions o en repetides intervencions, en el poc temps que duim en aquest Parlament, va acompanyat d'un aversalisme victimista que cada vegada que surten els representants de certs grups, es planteja en aquesta Cambra. De la mateixa manera que nosaltres creim que el Govern de les Illes Balears és per servir els ciutadans de les Illes Balears, de la mateixa manera que els sindicats són per defensar els treballadors, ens sabria greu arribar a la conclusió que aquí hi ha un cert aversalisme de caràcter groc, un aversalisme que únicament serveix per aïllar determinats grups polítics dins aquesta Cambra o per fer victimisme enfront del Govern de Madrid. Vostè té una responsabilitat, l'exerceixi, i deixin els Sr. Diputats d'aquesta Cambra, que tan alegrement ho practiquen, certs aversalismes grocs perquè, en això, no anirem envant, perquè, recordant uns versos de Joan Alcover, avui anam de poetes, l'aversalisme balear que s'inaugura m'espanta un poc, també existeix per a l'autonomia el perill groc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Consellera de Cultura, Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Sr. López i Casanovas, gràcies per no haver fet menció al passat, més que de passada. I també per la visió filosòfica sobre el tema del patrimoni monumental, cultural, històric i artístic, que li he de dir que pràcticament estam d'acord. Sí, té raó, el patrimoni és important, el patrimoni s'ha de conservar, i és bàsic per a un poble fer-ho, hi estic totalment d'acord. Vostè em diu que la Comissió de Patrimoni hauria de comptar amb més membres, ha anomenat entre ells arqueòlegs i grups ecologistes, o alguna cosa així. Els arqueòlegs els tenim, els ecologistes no havíem pensat en ells, no hi ha cap inconvenient que hi siguin, també, és una incorporació, és una aportació positiva que es pot perquè no incloure. Després, m'ha parlat vostè, i no només vostè, sinó també altres grups, de la importància que té, i vostè ha manifestat

que més que sensibilitzar la població el que hauria de fer seria, en primer lloc, posar-me d'acord amb els membres del meu Govern, ha demanat que em posés d'acord amb Turisme, amb Ordenació del Territori, perquè deuen ser dolentíssims aquests altres Consellers, perquè ho pensen espenyar i destruir tot, i gairebé m'ha dit que posi la resta del Govern en cintura, jo ja tinc més que feina a la meua Conselleria per, endemés, organitzar les altres Conselleries del Govern. Estic contenta, d'altra part, que majoritàriament els grups estiguin quasi tan segurs de les meves capacitats, que ja no em demanin que resolgui el meu problema, sinó que a més em preocupi dels dels altres.

Pel que fa al CDS li vull contestar que avui no hem vingut a fer un debat de política general, però que tampoc no vinc a contestar dotze preguntes concretes sobre temes conflictius de patrimoni, perquè, entre d'altres coses, han d'anar a Comissió, han de passar uns informes jurídics, i no estic en condicions de respondre-li puntualment cada un d'aquests temes que vostè m'ha demanat.

El Sr. Miquel Pascual, representant d'Unió Mallorquina, quan ha intervengut i ha donat suport a la meua intervenció, ha parlat d'aportar solucions, no de preguntes concretes sobre temes determinats, era a una altra cosa al que es referia.

I pel que fa als inventaris i carta arqueològica, jo li diré que sí, que ho pensam fer, que és un tema llarg, que és un tema costós, però que em comprometo, dins aquesta Legislatura, a donar-ho per acabat.

Ha intervengut també el Sr. Pons, i el Sr. Pons ja es prepara per quan li demani transferència de competències i m'hagi de dir que no, perquè ja m'ha dit per endavant que primer empri les que tenc i, de qualque manera, d'aquí un parell de mesos, quan li demani transferències en competències en matèria d'educació, i el seu Grup vulgui dir que no, ja tindrà una mica d'excusa. No, Sr. Pons, no es tracta d'això. Jo no he reconegut que no volia o que no podia preservar el patrimoni, no ho he dit, de cap manera, i sí li he dit, ho repetesc, que no tenc competències exclusives en matèria d'arxius, biblioteques i museus, com vostè ha mencionat, i això ho diu l'Estatut, per molt que vostè digui, no tenim competència exclusiva en aquesta matèria.

El Ministeri no ha denunciat la Conselleria pel tema de Lluch-Alcari, el Ministeri es va posar en contacte amb la Conselleria per saber com es trobava aquest tema, atesa la transcendència que havia tengut per l'opinió pública i que havia sortit fins i tot per televisió nacional.

I pel que he dit quant que jo no tenia un programa, jo comprenc que no li agradi, però jo li he dit el que pens fer en quatre anys, i li he dit que com a objectiu prioritari hi ha la preservació en matèria de patrimoni monumental, històric, cultural i artístic d'aquestes illes, i li he dit, a més, com ho pensava fer, amb mesures de tipus legislatiu, educacional i econòmic, no voldrà que el primer dia i abans de tenir la Direcció General ja li digui, mesura per mesura, el tema legislatiu a quatre anys vista, aquests són els punts bàsics, aquests punts s'han de desenvolupar, i tenim quatre anys per endavant, a vostè pareix que se li acaba el món en dos dies. Com que la feina l'he de fer jo, procuraré en quatre anys fer això que li he dit, però no en un dia.

Moltíssimes de gràcies.

III.—2)
EL SR. PRESIDENT:

Acabat, idò, el debat d'aquesta Interpellació, passem a contemplar la segona Interpellació, amb la qual cosa acabarem l'Ordre del Dia d'avui, que és la registrada amb el número 821/87, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política de personal de la Comunitat Autònoma.

Per defensar, per interpeïllar, té la paraula, per part del Grup Socialista, el Sr. José Luis Martín i Peregrín.

EL SR. MARTIN I PEREGRIN:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Tengo que decir, en primer lugar, que el Diputado que les dirige la palabra hubiera querido intervenir en materia de personal mucho después del día de hoy, y es que ciertamente, después de una serie de debates, bastantes, desde mi punto de vista, que hubo en la pasada Legislatura sobre la política del Gobierno en materia de personal, el Grupo Socialista estaba convencido, estaba convencido, ya no lo está, de que la materia más importante que teníamos a corto plazo en temas de personal, se refería a la Ley de Función Pública, al Proyecto de Ley de Función Pública que tiene que remitir el Gobierno al Parlamento. Y no ha podido ser así, lamentablemente. Así, el día 5 de septiembre de 1987, un diario local, en su página de información regional y en una sección conocida de todos, titulaba «Vuelta a las andadas», y comenzaba con absoluta desesperanza, «no hay nada que hacer», se estaba refiriendo, evidentemente, al primer síntoma, al primer gesto que había hecho el Gobierno de la Comunidad Autónoma en materia de contratación. Y si esa era la opinión del periodista, figúrense la del Grupo Socialista cuál era y cuál es. Si después de, como he indicado antes, diversos debates en que una y otra vez insistíamos en la necesidad de una política de personal transparente y clara, que acabaron en una Comisión de Investigación cuyas conclusiones, tal como decimos en la Interpelación, todavía no han sido publicadas en el Boletín Oficial del Parlamento, denunciaba algunos casos importantes de irregularidad en materia de contratación de personal, concretamente algunos de ellos promovidos desde altas instancias, altísimas instancias del propio Gobierno, resulta que ahora nos encontramos con un acto, con una decisión emanada de un miembro del Gobierno, que no sólo es reprobable, sino que hacía inevitable esta Interpelación.

El Sr. Conseller de Función Pública sabe, porque yo se lo expuse personalmente, que el Grupo Socialista estaba en disposición leal frente al Gobierno, para trabajar conjuntamente en llevar a cabo un Proyecto de Ley de Función Pública ajustado a las necesidades de esta Comunidad, y aprobarlo sin las mayores o, mejor dicho, con las menores tensiones posibles. Llevar a cabo el desarrollo de un Proyecto que es más bien institucional que partidario. Teníamos la esperanza, y queremos seguir teniéndola, estábamos dispuestos, como indicaba al principio de mi intervención, a dar un período de gracia en la crítica política relativa a materia de personal, y estábamos convencidos de que determinadas prácticas de contratación habían sido desterradas. Pero no se cumplen quince días de la toma de posesión del Gobierno, cuando el Conseller de Hacienda ordena, porque ese es el texto y el contexto de la propia comunicación que hace al Director del

Consortio del Centro de Documentación Europea, que se contrate indefinidamente, desde el día 24 de julio de 1987, a D. Cristóbal Soler Cladera. Es un hecho aislado, ciertamente, pero que ni muchísimo menos debe de dejar de ser significativo.

Es cierto que en un principio este Centro de Documentación Europea es un órgano que está sometido a normas de derecho privado, que tiene un carácter público y que, como consorcio, está formado por diversas entidades, la Universidad, la Caja de Ahorros y el Govern Balear, que evidentemente, por su propia composición, necesita de una intervención, desde el punto de vista administrativo y contable, por parte del Gobierno. Pero lo que también está claro es que en sus Estatutos hay unas competencias específicas relativas a contratación y que dicen, con toda claridad, que la contratación corresponde al Director del Centro. Sin embargo, el texto, me van a permitir sus señorías que lo lea, que remite el Conseller de Hacienda al Director del Centro, no es una comunicación de que se ha tenido conocimiento de que se va a contratar, sino que es como decía antes, una orden de contratación. Y, además, muy peculiar: «En relación con la contratación en calidad de Técnico Superior de D. Cristóbal Soer Cladera, quien prestará sus servicios en el consorcio Centro de Documentación Europea de su digna dirección, adjunto al presente le remito cuadruplicado ejemplar el oportuno contrato indefinido a los efectos que sea suscrito por los representantes directores de dicho Centro. Estatutariamente facultado para ello, al igual que la restante documentación precisa para proceder a tal contratación que lo será con fecha 24 de julio de 1987, y necesaria para la inscripción del indicado Técnico en el Régimen General de la Seguridad Social, con indicación de su total diligenciamiento».

Desde luego, comunicaciones como esta son más propias de otro tiempo, y no precisamente, no me estoy refiriendo a la pasada Legislatura, sino antes, que de una sociedad de una estructura donde se respeten las competencias y las capacidades de cada una de las personas, tanto físicas como jurídicas. El Sr. Conseller de Hacienda se permite, se permite ordenar que se firme el oportuno contrato indefinido que además remite por cuadruplicado y que adjunta a su digna dirección como representante director del Centro en cuestión. Y claro, cuando uno ve cuál es la persona que está dentro de esta contratación, no tiene más remedio que pensar que aquí, o una de dos, o estamos ante un acto de eminente favoritismo, de eminente amiguismo, o estamos ante una situación que, una de dos, o se nos explica cuáles son sus fundamentos de base, o realmente no tiene derecho a ser consentida.

Nosotros, decía antes, teníamos la esperanza de que esto no se iba a volver a repetir, yo confío en que el Conseller de la Función Pública responda alguna de las preguntas que ahora voy a formular, como fundamento y base de esta Interpelación. Partiendo, y estoy convencido de ello, de que el Conseller de Función Pública pretende llevar a cabo una política de transparencia y de publicidad, me parece también imprescindible que él nos responda, si puede, ahora, a las siguientes cuestiones: ¿En qué situación se encuentra la Comunidad Autónoma en materia de personal relativa a algo tan conocido y notorio, como se puso de manifiesto bastantes veces en la pasada Legislatura, de la sobredimensión de algunas plantillas en algunas

Consellerias, y el reajuste de personal que tiene que llevarse a cabo como consecuencia de esta sobredimensión? ¿Qué medidas se han adoptado o se van a adoptar para evitar esta problemática, que además está perjudicando gravemente a los funcionarios, porque son ellos los primeros que dicen que no saben qué es lo que tienen hacer, y si saben lo que tienen que hacer, en muchos casos, se ven pisados los unos a los otros? ¿Cómo está el proceso del Proyecto de Ley de Función Pública y programa y calendario para su presentación en el Parlamento? Y, como situación de interregno, de intervalo, entre la toma de posesión del Gobierno y la publicación de la Ley de Función Pública, cuando esta se lleve a cabo, ¿cuál es la política concreta de contratación de personal que tiene la Conselleria o el Govern Balear con objeto de que de una vez por todas sepamos concretamente cómo y cuándo hemos de pedir las responsabilidades en este plazo de tiempo?

Estas son las preguntas, Sr. Conseller, señores del Govern, que me gustaría ver contestadas, y, como consecuencia de ellas, el Grupo Socialista tomaría las determinaciones oportunas.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Conseller de Funció Pública, Sr. Joan Simarro.

EL SR. SIMARRO I MARQUES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Realment, aquesta Interpel·lació parteix d'un tema puntual, per entrar, després a un tema general, com correspon a aquesta Interpel·lació, que és la política de contractació de personal. Jo crec que aquesta política és clara o ha de ser ben clara i s'ha de basar en la Legislació existent, que es desenvoluparà amb la Llei de Funció Pública que entrarà a aquesta Cambra en aquest període de sessions. Després li contestaré puntualment a la pregunta que m'ha fet.

En aquest moment, sobre la política de contractació personal, li puc assegurar una sèrie de coses. Sobre el tipus de funcionaris o de tipus laboral. Per al personal laboral ja tenim el primer conveni firmat, que es va publicar al BOCAIB de 11 d'agost d'enguany, i les contractacions del personal que hagi de cobrir places fixes, es farà sempre mitjançant convocatòries públiques amb la seva oposició corresponent. Els que hagin de cobrir places eventuais, de personal laboral, o sigui, per a personal laboral no permanent, atenint normalment a la urgència d'aquest nomenament de substitucions, etc., es farà sempre seleccionats als escrits, a les llistes d'espera, que en aquest moment s'estan realitzant, o se sol·licitaran a l'INEM. Fins aquest moment, en aquest interval de temps, han estat contractats, quan no existeixen encara aquestes llistes d'espera, o s'han sol·licitat a l'INEM o s'han seleccionats d'entre els treballadors que abans haguessin treballat eventualment a la CAIB, en llocs anàlegs que és el mateix criteri que se segueix amb les llistes d'espera.

En aplicació dels convenis laborals, els treballadors amb contractes eventuais que haguessin superat proves de selecció abans del 31 de desembre del 86 o que haguessin complert els tres anys de contracte, se'ls donen places fixes, que és el que diu la Disposició Transitòria del Conveni Laboral. Tot això es fa d'acord amb la Comissió Paritària, que es va constituir imme-

diatament a la publicació del Conveni i que funciona, fins a aquest moment, satisfactòriament.

Per al personal funcionari la mecànica és diferent. Quan encara no tenim la Llei de Funció Pública, els únics funcionaris de carrera són els que han estat transferits de l'Administració Central o que han sol·licitat el seu ingrés directament des de l'Administració Central o Local i, de moment, no hi ha una altra forma de contractació o d'accés com a personal fix. Quan s'han hagut de cobrir, en aquest temps passat, places de funcionaris, ja que en el moment de les transferències no existien els funcionaris i es varen transferir tan sols les dotacions econòmiques o que s'havien de cobrir nous serveis que l'Administració de l'Estat no els exercia a la Comunitat, com és el cas de Presidència o la Conselleria de Sanitat, es varen anar cobrint aquestes places i aquestes que s'estan produint en aquest moment, a través de funcionaris interins, i, en aquell moment, és l'únic que es feia, perquè encara no disposàvem de la Llei de Funció Pública. Tots aquests casos han seguit el criteri de convocatòria pública. Una vegada aprovada per aquesta Cambra la Llei de Funció Pública, el sistema de contractació i de selecció del personal que seguirà el Govern serà el que assenyali aquesta llei, tenint sempre present els criteris d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat. És a dir, que quedí ben clar que la política de contractació de personal serà sempre per a llocs permanents i fixos, el de convocatòria pública seguint els procediments legalment establerts. I per al personal laboral eventual, fer la selecció a través de llistes d'espera o a través de l'INEM, sense excloure la possibilitat de convocatòria pública.

Per completar aquesta informació i atenint les preguntes que m'ha fet el Sr. Diputat sobre dimensió de qualque Conselleria i les mesures que s'han de prendre, li puc contestar que en aquest moment estan fent, a partir del desenvolupament de cada Conselleria, del Decret de constitució de cada Conselleria, les estructures orgàniques de cada Conselleria. Aquestes estructures orgàniques es compararan d'unes Conselleries amb les altres per adequar-les precisament a les seves funcions. En aquestes estructures orgàniques a les quals seguirà la plantilla orgànica posteriorment, es descriuran tots els llocs de feina, amb els deures i les obligacions, i també la corresponent dotació econòmica de cadascuna d'elles.

Respecte del procés que se seguirà intermig entre que s'aprovi la Llei de la Funció Pública i aquest moment, jo crec que ja li ho he explicat, la cosa és clara. Els treballadors laborals, es farà segons el conveni, si s'hagués de fer qualque convocatòria per a funcionaris interins, es farà convocatòria pública. Res més.

Com està, en aquests moments, la Llei de Funció Pública? Sap el Sr. Diputat que aquesta Llei s'ha de modificar a qualque punt, a causa de la resolució del Tribunal Constitucional sobre una sèrie d'articles, aquests punts ja s'han modificats, i vàrem tenir una reunió amb el Consell Superior de Funció Pública de Madrid, perquè ens donàs el seu vist-i-plau, i m'han contestat que en una setmana ens donaran les seves observacions. Tot d'una que estiguin, el pensam presentar a aquesta Cambra.

Respecte del tema puntual, respecte de la contractació de l'ex-Conseller Soler per part del Centre de Documentació Europea, Jo he de manifestar que el Go-

vern com a tal no té res a veure amb aquesta contractació, el consorci, com ha dit molt bé, del Centre de Documentació Europea, és un ens públic que actua sota fórmules de dret privat i, per tant, no és subjecte a normes de contractació de personal de la Conselleria de Funció Pública, sinó al règim de empresa privada. El Sr. Soler no és funcionari de la Comunitat ni té cap relació contractual amb la Comunitat.

I jo no voldria, en aquests moments, entrar en polèmiques comparatives amb d'altres administracions ni vull cercar justificacions a una altra banda, però, a títol personal, jo crec que, en aquest moment, m'haurien de permetre fer una reflexió. Jo veig que totes les nacions, inclosa la nostra administració central i amb tots els règims que hi ha hagut i amb aquest, concretament, aprofita l'experiència i el valor de les persones que han ocupat alts càrrecs, jo crec que el Sr. Soler va crear, essent Conseller, etc., i pens, a títol personal, que ell pot ser una de les persones que més rendiment podria donar.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Procedeix intervenir a tots els Grups que vulguin fixar posició. Per part del PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Anem, anem una mica per parts en aquesta densa Interpellació i que ha quedat, supòs jo, molt curta de temps. Certament, ens trobam davant un dels temes que més atenció ens va dur a la passada Legislatura, i sempre partint d'un problema, que el Govern continuament ens parlava que no havia tengut, de tot d'una, prou experiència i que tenia una herència rebuda del Consell General Interinsular molt complicada i de les estructures administratives, en definitiva, de la Funció Pública. Bé, en aquests moments, jo pens que tota aquesta Cambra no pot, de cap de les maneres, ja pensar amb inexperiències, pensar amb herències rebudes, sinó que hem d'anar endavant i nosaltres valoram, sense cap tipus de perjudici, la nova Legislatura i sense cap herència del passat que ens condicioni més del que pertoca.

Per tant, anem a entrar en qüestions reals, concretes i problemàtiques en aquests moments. Ben arribada sigui aquesta Llei de la Funció Pública, aquest Projecte de Llei que nosaltres el varem esmenar amb una esmena a la totalitat i un text alternatiu a la passada Legislatura, esperem que aquesta vegada no haurem de fer el mateix, i ben arribada sigui la Ponència, el debat en Comissió i en Plenari de la Llei, i esperem que abans del gener pugui estar aprovada i que, de fet, és una de les coses que tal vegada resolgui problemes. Però, mentrestant ens ha alarmat terriblement escoltar, saber, pensar que hi pot haver contractació a llocs permanents i fixos i que, de fet, condicionen terriblement el que serà el funcionament de tots els Consells Insulars, perquè una persona contractada en aquests moments a un lloc permanent i fix no es voldrà moure mai, a no ser que hi hagi molts de condicionants nous del lloc de treball en el qual havia entrat, és a dir, la mobilitat no és permesa, ja se sap, i, per tant, hi haurà greus problemes de territorialització.

Segon problema gravíssim i que aquesta Interpellació no s'ha tractat prou i el Conseller m'ha estranyat molt que no en parlàs. Ha complit el Govern o no les resolucions que aquest Parlament va aprovar després d'una Comissió d'Investigació que va fixar, certament, una sèrie de problemes a la política de personal, o no hi ha hagut compliment de les resolucions per part d'aquest Executiu d'aquella Comissió d'Investigació i d'aquell debat en Plenari en aquest Parlament? Certament, voldríem saber-ho i, si no, esperam que amb la Moció presentada pels interpellants o esmenada per nosaltres, haurem de fer al·lusió directa a veure què ha succeït amb aquelles resolucions i quin compliment s'hi ha donat.

Hem de parlar, en aquests moments, també, d'un endarreriment excessiu en el tema de plantilles orgàniques, nosaltres teníem entès que abans d'acabar la passada Legislatura, a partir d'un estudi, em sembla que era de l'empresa SOFEMASA, s'havia treballat molt en el tema de plantilles orgàniques, amb estructures orgàniques, etc., què ha passat des del mes d'abril-maig fins ara?, què és que això ha quedat aturat, a quin punt estam? Perquè, en realitat, esperàvem a hores d'ara que ja estàsien les plantilles orgàniques i que ja poguéssim parlar d'una Llei de la Funció Pública i plantilles orgàniques ja amb una seriositat total i absoluta.

Anem també a parlar del darrer punt, que ha estat el primer de l'interpellant i que nosaltres volem parlar-ne amb molta senzillesa, no és de rebut parlar que el Centre de Documentació Europea no és vinculat orgànicament al Govern de la Comunitat, el Centre de Documentació Europea està lligat, políticament, al Govern de la Comunitat, a la Caixa d'Estalvis de Balears i a la Universitat de les Illes Balears, per tant, parlar que es regeix com a empresa privada, ens pareix políticament que no és de rebut. Es pot haver fet jurídicament la virgueria, i perdonin l'expressió, que es vulgui, però políticament això no és de rebut, un Centre de Documentació Europea no pot ser mai regit com una empresa privada, a no ser que seguim ja el neo-liberalisme fins a uns extrems inaudits amb paraules a l'any 87.

No és de rebut que la Conselleria d'Hisenda pugui fer el tipus de contractació que se'ns ha dit aquí, un concurs públic de mèrits, uns exercicis podrien haver estat superats perfectament pel Sr. Soler, té un currículum acceptable professional i una experiència a la Conselleria indubtable, per tant, no comprenem aquesta situació de cap de les maneres. Jo em deman si serà possible o no, perquè esper que això quedi molt clar i molt definit, que aquest contracte sigui canviat, que es faci un concurs públic i, en conseqüència, el Sr. Soler que tindrà tots els mèrits que sigui, els demostrí en un concurs, amb unes proves o oposició o amb el que sigui, però el Govern està obligat moralment i políticament a acabar amb aquesta situació.

I ens ha alarmat moltíssim una altra qüestió que en aquests moments només plantejam, i ens sap greu perquè és un tema que, en fi, mai no hem estat de l'estil de plantejar-ho d'aquesta manera, però se'ns ha dit que hi ha també una contractació amb unes qüestions semblants o bé al Centre de Documentació Europea o atribuïts de la Comunitat de l'actual esposa del Sr. Soler, això, realment, si és així, crec que hi ha per llogar-hi cadiretes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari AP-PL, té la paraula el Diputat Sr. Ribas de Reyna.

EL SR. RIBAS I DE REYNA:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Realmente, una Interpelación, según dice el Reglamento, versará sobre política del Ejecutivo en cuestiones de interés general, y, en este caso concreto, creo que ha versado más en un tema particular que general, y yo creo que se podría haber evitado esta Interpelación, haciendo una pregunta directamente al Conseller afectado. Pero ciñéndome a la Interpelación, eso es sobre política de contratación de personal, mi Grupo está totalmente de acuerdo con la exposición del Conseller Sr. Simarro, ya que la futura Ley de Función Pública, que será la que marque las líneas generales no está aprobada en esta Cámara, y se han tenido que seguir una serie de reglamentos y organizaciones de personal que han estado basadas en lo siguiente. Ya ha dicho el Sr. Conseller que el personal laboral se divide en fijo y eventual, de la forma del fijo, los que por el Convenio Colectivo hayan estado durante tres años y contratados antes del año 86, diciembre del 86, quedarán fijos, yo creo que se ha establecido una perfecta organización de cómo se está haciendo el personal a partir de ahora y parte de funcionarios. Yo no quiero volver a insistir en todas las tesis que ha expuesto el Sr. Conseller sobre el tema este. No obstante, los funcionarios, los mismos funcionarios que han sido fijos y son los que las transferencias que les fueron transferidas no fueron transferidas por los funcionarios, pero sí el dinero para que tuviesen la contratación, yo creo que se ha seguido perfectamente todo un proceso hasta ahora, en estos momentos. Pero nuestro Grupo se extraña de que la Interpelación, cuando todavía no hace un año ha habido, en esta Cámara, una Comisión especial donde quedó perfectamente aclarado todos los casos de contratación, que, por cierto, una Comisión secreta, según parece en sus conclusiones, pero que al día siguiente salieron en la prensa con titulares en primera plana y están enterados todos los señores Diputados, porque se ha hecho aquí referencia concretamente a las noticias de los periódicos, y supongo que en este día de la fecha también tuvieron ustedes ocasión de poderlas leer, nos extraña digo, pues justamente el PSOE ha sido y es el más pródigo empleador en todos los niveles de la administración, muchos de ellos escandalosos, que mucho mejor haría hacer mutis por el foro, pero, por lo visto, aquí, en esta Comunidad, son diferentes por estar en la Oposición, y no tienen ningún inconveniente en rasgarse las vestiduras por algún caso aislado de alguna contratación. No cabe duda que es sumamente curiosa esta metamorfosis, el Conseller Sr. Simarro ha dejado claro que el ex-Conseller de Hacienda no es funcionario ni tiene ninguna relación contractual con la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, y nosotros decimos que si el Centro de Documentación Europea, ha considerado que el ex-Conseller de Hacienda, por su experiencia y capacidad era el más idóneo en desempeñar este cargo, nosotros como grupo nada debemos objetar, tanto más cuando no está sujeto a las normas de contratación de personal de la Conselleria de la Función Pública.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, per part del Grup Socialista, interpellant, el Diputat Sr. Martín i Peregrin.

EL SR. MARTÍN I PEREGRIN:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Sr. Ribas, empezaré por usted, porque ha sido el último en tener el uso de la palabra, y decirle, con brevedad, que la Interpelación no se basaba en un contenido o en un hecho aislado, sino que este hecho aislado, lo dije con toda claridad, había sido el detonante para que una actuación que teníamos prevista llevarla a cabo con bastante posterioridad a la de hoy, la hayamos tenido que plantear con la urgencia necesaria.

La Interpelación tenía tres formulaciones muy concretas que me han sido contestadas con mayor o menor acierto por el Conseller de Función Pública, pero no era una Interpelación sobre un caso concreto.

En cuanto a lo dicho por el Conseller de Función Pública, debo decirle lo siguiente. Recogiendo al hilo la intervención del Sr. Serra, es preocupante o son preocupantes algunos de los aspectos que usted acaba de decir, en primer lugar, cómo es posible que se esté hablando de contrataciones fijas, que se esté hablando de pasar de personas que están realizando un trabajo de carácter temporal a fijos, cuando todavía no tenemos la Ley de Función Pública aprobada. Cómo es posible que contestando usted y diciendo que todavía no tienen el marco, la estructura, a la pregunta que yo le hacía sobre dimensión de algunas Consellerias y el reajuste de plantillas necesario, se pueda admitir esta fijación de puestos de trabajo, en base a un convenio colectivo. De acuerdo. Pero es que el convenio colectivo, con todo el respeto para las personas que han intervenido no puede condicionar, de ninguna de las maneras, que la Comunidad se encuentre después con una situación de plantilla absolutamente insostenible, si ustedes todavía no saben cómo se va a organizar el sistema relativo a los funcionarios que tienen que estar en determinados Consells Insulares o que tienen que ser transferidos, si no saben si las Consellerias, por las razones que sean, que están en Palma deben de repartir el personal, cómo vamos a admitir que se lleve a cabo una contratación fija y de carácter indefinido para ese personal, siendo laboral.

Yo creo que cuando estamos hablando de plantillas orgánicas, nos estamos refiriendo a una normativa, que ya no es la que está vigente, hoy en día se habla de plantillas presupuestarias, que es la relación de puestos de trabajo que ustedes harán, en función de las necesidades, acordes con el Presupuesto, y está hablando también de una relación de puestos de trabajo en un sentido más genérico si cabe de las necesidades que una Comunidad Autónoma pueda tener en desarrollo de sus actividades y funciones. Usted ha dicho, y aquí se nos dijo también en otras ocasiones, que la Comunidad Autónoma disponía de un estudio en profundidad sobre relación de puestos de trabajo y consecuente valoración. Creo que el anterior Conseller, Sr. Llompart, nos dijo que estaba en manos del Gobierno, es decir, que ustedes ahora nos dicen que están en, cuando ya deberían de estar con este estudio y estar aplicándolo. Estar aplicándolo en relación como vuelvo a repetir a una futura Ley de Función Pública, y ajustarlo. Parece que no hay nada de esto o, al menos, esta es la impresión que me ha dado a mí.

En cuanto a que el Govern no tiene nada que ver con la contratación del Sr. Soler, mire, yo tengo absoluto respeto por la capacidad personal del Sr. Soler, no voy a cuestionar esa capacidad, ni muchísimo menos, pero le digo que, con textos en la mano, el Estatuto del Centro, la Ley de Finanzas y otras cosas más, a competencia del Gobierno de la Comunidad Autónoma, la dependencia o, mejor dicho, la autoridad administrativo-jurídica que pueda tener este Gobierno sobre el centro es importante. Y es importante porque el artículo 6 de la Ley de Finanzas dice que son empresas públicas de la Comunidad Autónoma de las Islas, los efectos de esta Ley, las sociedades mercantiles con participación mayoritaria a la Comunidad Autónoma o de sus entidades autónomas y aquellas entidades de derecho público sometidas a la Comunidad con personalidad jurídica propia que hayan de ajustar su actividad al ordenamiento jurídico privado. Y el artículo 7 del Decreto por el que se confiere personalidad jurídica al consorcio dice lo siguiente: El consorcio remitirá a la Conselleria de Economía y Hacienda, antes del 31 de marzo de cada año, el programa de actuaciones, inversiones y financiación, y más adelante dice que los programas de actuación a los que se refiere el apartado anterior, se someterán al acuerdo del Consell de Govern, a propuesta del Conseller de Economía y Hacienda. Y que, además, según el artículo 8, debe de aprobarse el presupuesto de explotación, y que el control de carácter financiero se hará mediante procedimiento de auditoría y bajo la dirección de la Intervención General de la Comunidad Autónoma. Es decir, que el Gobierno tiene mucho que hacer y que decir en este caso, pero no de la manera que lo dijo el Sr. Conseller, pero no ordenando que se contrate indefinidamente a una persona independientemente de sus capacidades, sin llevar a cabo un concurso público donde otras personas que pudieran tener iguales o superiores capacidades pudieran concurrir y optar a ese puesto de trabajo, porque además el centro actúa por programación anual, y es absolutamente inconcebible que se pueda contratar a un técnico de grado superior para que indefinidamente esté llevando a cabo unas actuaciones que pueden variar conforme a los programas que se estén planteando en cada momento y que la dirección estime que pueden ser llevados por una u otra persona, eso sin perjuicio de que una vez que esté en marcha la situación consolidada, pueda estimarse oportuno ampliar la estructura orgánica del personal de plantilla.

Por tanto, nosotros creemos que sí, que hay mucha responsabilidad por parte del Gobierno, y que lo que el Conseller de Hacienda hizo vincula al Gobierno, y todavía el Gobierno no ha dicho nada al respecto de si esta actuación le merece o no su apoyo, el Grupo Popular ha dicho que sí, pero yo le pregunto al Gobierno, ¿está de acuerdo con que se ordene, conocida la personalidad jurídica del Centro de Documentación Europea, por parte de la Conselleria de Hacienda que se contrate a una determinada persona indefinidamente? Esa es la cuestión. Y eso, aunque sea un hecho aislado, como decía antes, es política general, es política general porque garantiza que la función pública o la contratación del personal al servicio de entidades que dependen de la Administración Pública es igual para

todos, y que todas las personas tienen la posibilidad de, partiendo del mérito y de la capacidad y de la publicidad, pueden acceder a la función pública o a la contratación de la Administración Pública, en igualdad de oportunidades.

Nada más, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller, Sr. Joan Simarro.

EL SR. SIMARRO I MARQUES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo, Sr. Serra i senyor representant del Partit Socialista, no he dit cap vegada que estiguéssim disposats, en aquest moment, a fer contractacions fixes, no ho he dit, jo he dit només que la política de contractació del personal que durà, si es fes a quan s'hagi de fer, en el seu moment, contractacions de persones fixes, es farà a través de l'oportú concurs i publicitat. Això és l'únic que he dit concretament en aquest tema. Els dos han fet la mateixa pregunta sobre la plantilla orgànica, l'estudi de SOFEMASA i a veure si estava aturat o no. Bé. Realment, l'estudi de SOFEMASA no era un estudi damunt llocs de treball o de necessitat de llocs de treball, sinó que era sobre valoració i valoració de graduació dels llocs que ara s'estan desenvolupant ja per funcionaris, no sobre vacants que existeixen, era només un estudi, programat per una empresa, sobre valoracions de llocs de treball que es basaven en entrevistes personals amb els funcionaris i, aleshores, es feien una equiparació de nivells respecte d'aquest funcionaris. Vol dir que això no esclueix que s'hagin de fer els estudis corresponents sobre els llocs de treball necessaris per a cada Conselleria, que és això el que vol dir una plantilla orgànica o una estructura orgànica. Vol dir, jo tenc el concepte que hi ha, per una part, una estructura orgànica, de tota la Comunitat, a base de Conselleries, en què hi ha d'haver la descripció del lloc de treball, després hi ha d'haver una plantilla orgànica, que seria, pintura, la plantilla teòrica per desenvolupar totes aquestes funcions que aspira a desenvolupar el Govern, i després, finalment, hi ha d'haver una plantilla pressupostària que és la que s'aprova cada any i que ha de tenir, com a límit, que ha d'anar a la plantilla orgànica però que no es podrà adaptar a un moment determinat, en funció de les partides econòmiques. Aquest estudi, vaja, aquesta valoració, està fet el de SOFEMASA, i s'estan estudiant ara aquestes plantilles orgàniques i es fan tots els estudis necessaris perquè quan sigui aprovada la Llei de Funció Pública, tenguem tots els elements necessaris per l'endemà mateix, poder començar amb aquest tema.

Respecte del tema puntual. Jo crec que m'he de remetre al que li he dit anteriorment. Aquesta contractació es va fer, concretament, a pesar que hagués donat ordre el Conseller d'Hisenda, es va fer pel Centre pel Consorci, i ha ha la data de la contractació, i aquesta contractació està feta i està feta en aquesta línia.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, esgotat l'Ordre del Dia per a avui, procedeix aixecar la Sessió.

Moltes gràcies i bones tardes.

